

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 317

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

20 noiembrie 2010

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	IV Informări	

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2010/C 317/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 301, 6.11.2010	1
---------------	--	---

Curtea de Justiție

2010/C 317/02	Depunerea jurământului de către un nou membru al Curții	2
2010/C 317/03	Alegerea președinților camerelor	2
2010/C 317/04	Repartizarea judecătorilor pe camere	2
2010/C 317/05	Desemnarea primului avocat general	3
2010/C 317/06	Liste utilizate în vederea stabilirii compunerii completelor de judecată	3
2010/C 317/07	Desemnarea camerei care are sarcina judecării cauzelor menționate la articolul 104b din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție	4

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 317/08	Numirea grefierului	4
Tribunalul		
2010/C 317/09	Depunerea jurământului de către un nou membru al Tribunalului	5
2010/C 317/10	Depunerea jurământului de către un nou membru al Tribunalului	5
2010/C 317/11	Repartizarea pe camere a domnului Gratsias	5

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2010/C 317/12	Cauza C-514/07 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 21 septembrie 2010 — Regatul Suediei/ Association de la presse internationale ASBL (API), Comisia Europeană (C-514/07), Association de la presse internationale ASBL (API)/Comisia Europeană (C-528/07), Comisia Europeană/Association de la presse internationale ASBL (API) (C-532/07) [Rekurs — Dreptul de acces la documentele instituțiilor — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Articolul 4 alineatul (2) a doua și a treia liniuță — Memorii depuse de către Comisie în cadrul unor proceduri judiciare în fața Curții și a Tribunalului — Decizia Comisiei prin care se refuză accesul]	6
2010/C 317/13	Cauza C-581/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 30 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de VAT and Duties Tribunal, London Tribunal centre — Regatul Unit) — EMI Group Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs [A șasea directivă TVA — Articolul 5 alineatul (6) a doua teză — Noțiunea „mostre” — Noțiunea „cadouri de mică valoare” — Înregistrări muzicale — Distribuție cu titlu gratuit în scopuri promoționale]	7
2010/C 317/14	Cauza C-104/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spania) — Pedro Manuel Roca Álvarez/Sesa Start España ETT SA (Politica socială — Egalitate de tratament între lucrători de sex masculin și lucrători de sex feminin — Directiva 76/207/CEE — Articolele 2 și 5 — Dreptul la o pauză acordat mamei salariate — Utilizare posibilă de către mama salariată sau de către tatăl salariat — Mamă care desfășoară o activitate independentă — Excluderea dreptului la pauză în ceea ce privește tatăl salariat)	8

2010/C 317/15	Cauza C-132/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 30 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Competența Curții — Statutul școlilor europene — Acordul de sediu din 1962 — Convențiile din 1957 și din 1994 — Clauză compromisorie — Articolul 10 CE — Finanțarea școlilor europene — Cheltuieli privind mobilierul și materialul didactic)	8
2010/C 317/16	Cauza C-133/09: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 30 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Fővárosi Bíróság — Republica Ungară) — József Uzonyi/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve [Agricultură — Politica agricolă comună — Scheme de sprijin — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Articolul 143ba — Plată separată pentru zahăr — Acordare — Decizie a noilor state membre — Condiții — Criterii obiective și nediscriminatorii]	9
2010/C 317/17	Cauza C-314/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 30 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — Stadt Graz/Strabag AG, Teerag-Asdag AG, Bauunternehmung Granit GesmbH (Directiva 89/665/CEE — Achiziții publice — Proceduri privind căile de atac — Acțiune în despăgubire — Atribuire nelegală — Normă națională privind răspunderea întemeiată pe o prezumție de culpă a autorității contractante)	9
2010/C 317/18	Cauza C-392/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 30 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Baranya Megyei Bíróság — Republica Ungară) — Uszodaépítő Kft/APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály (A șasea directivă TVA — Directiva 2006/112/CE — Drept de deducere a taxei achitate în amonte — Nouă reglementare națională — Cerințe privind conținutul facturii — Aplicare cu efect retroactiv — Pierderea dreptului de deducere)	10
2010/C 317/19	Cauza C-395/09: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Naczelny Sąd Administracyjny Izba Finansowa Wydział I — Republica Polonă) — Oasis East sp z o.o./Minister Finansów (A șasea directivă TVA — Directiva 2006/112/CE — Aderarea unui nou stat membru — Drept de deducere a taxei achitate în amonte — Reglementare națională prin care se exclude dreptul de deducere a taxei aferente anumitor prestări de servicii — Parteneri comerciali stabiliți pe un teritoriu considerat „paradis fiscal” — Posibilitatea statelor membre de a menține norme de excludere a dreptului de deducere la momentul intrării în vigoare a celei de A șasea directive TVA)	10
2010/C 317/20	Cauza C-479/09 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 30 septembrie 2010 — Evets Corp./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (Recurs — Marcă comunitară — Marca verbală DANELECTRO — Marca figurativă QWIK TUNE — Cerere de reînnoire a înregistrării mărcii — Cerere de restitutie în integritate — Nerespectarea termenului de prezentare a cererii de reînnoire a înregistrării mărcii)	11
2010/C 317/21	Cauza C-481/09: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 30 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Cehă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2006/7/CE — Calitatea apei pentru scăldat — Netranspunere în termenul prevăzut)	11
2010/C 317/22	Cauza C-24/10: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 23 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2006/46/CE — Dreptul societăților — Conturi anuale și conturi consolidate ale societăților — Netranspunere în termenul prevăzut)	12

2010/C 317/23	Cauza C-36/10: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directivele 96/82/CE și 2003/105/CE — Controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase — Articolul 12 alineatul (1) al doilea paragraf — Transpunere incorectă] 12	12
2010/C 317/24	Cauza C-344/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Mora Kommun (Suedia) la 21 august 2009 — Dan Bengtsson/Tele2 Sverige AB, Telenor Sverige AB, TeliaSonera Mobile Networks AB, Teracom 13	13
2010/C 317/25	Cauza C-378/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Republica Ungară) la 28 iulie 2010 — VALE Építési Kft. 13	13
2010/C 317/26	Cauza C-384/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van Cassatie van België la 29 iulie 2010 — Jan Voogsgeerd/Navimer SA 14	14
2010/C 317/27	Cauza C-399/10 P: Recurs introdus la 4 august 2010 de Bouygues SA și Bouygues Télécom SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) pronunțate la 21 mai 2010 în cauzele conexe T-425/04, T-444/04, T-450/04 și T-456/04, Franța și alții/Comisia 14	14
2010/C 317/28	Cauza C-401/10 P: Recurs introdus la 5 august 2010 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) pronunțate la 21 mai 2010 în cauzele conexe T-425/04, T-444/04, T-450/04 și T-456/04, Franța și alții/Comisia 15	15
2010/C 317/29	Cauza C-421/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhofs (Germania) la 25 august 2010 — Finanzamt Deggendorf/Markus Stoppelkamp în calitate de administrator judiciar al patrimoniului lui Harald Raab 16	16
2010/C 317/30	Cauza C-423/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 27 august 2010 — Delphi Deutschland GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf 16	16
2010/C 317/31	Cauza C-434/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 6 septembrie 2010 — Petar Aladzhov/Zamestnik director na Stolichna direksia na vatreshnite raboti kam Ministerstvo na vatreshnite raboti 16	16
2010/C 317/32	Cauza C-435/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 13 septembrie 2010 — J.C. van Ardenne/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen 18	18
2010/C 317/33	Cauza C-437/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Judicial de Vieira do Minho (Portugalia) la 13 septembrie 2010 — Manuel Alfonso Esteves/Axa — Seguros de Portugal SA 18	18
2010/C 317/34	Cauza C-443/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal administratif de Limoges (Franța) la 14 septembrie 2010 — Philippe Bonnarde/Agence de Services et de Paiement 19	19
2010/C 317/35	Cauza C-444/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhofs (Germania) la 15 septembrie 2010 — Finanzamt Lüdenscheid/Christel Schriever 19	19

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 317/36	Cauza C-448/10 P: Recurs introdus la 15 septembrie 2010 de ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 1 iulie 2010 în cauza T-62/08, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA/Comisia	20
2010/C 317/37	Cauza C-449/10 P: Recurs introdus la 15 septembrie 2010 de Cementir Italia Srl împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 1 iulie 2010 în cauza T-63/08, Cementir Italia Srl/Comisia	20
2010/C 317/38	Cauza C-450/10 P: Recurs introdus la 15 septembrie 2010 de Nuova Terni Industrie Chimiche SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 1 iulie 2010 în cauza T-64/08, Nuova Terni Industrie Chimiche SpA/Comisia	21
2010/C 317/39	Cauza C-452/10 P: Recurs introdus la 16 septembrie 2010 de BNP Paribas și Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 1 iulie 2010 în cauza T-335/08, BNP Paribas și BNL/Comisia	22
2010/C 317/40	Cauza C-454/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 17 septembrie 2010 — Oliver Jestel/Hauptzollamt Aachen	22
2010/C 317/41	Cauza C-459/10 P: Recurs introdus la 20 septembrie 2010 de Freistaat Sachsen și de Land Sachsen-Anhalt împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 8 iulie 2010 în cauza T-396/08, Freistaat Sachsen și Land Sachsen-Anhalt/Comisia Europeană	23
2010/C 317/42	Cauza C-461/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 20 septembrie 2010 — Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget Aktiebolag, Storyside AB/Perfect Communication Sweden AB	24
2010/C 317/43	Cauza C-462/10 P: Recurs introdus la 24 septembrie 2010 de Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 8 iulie 2010 în cauza T-331/06, Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Agenția Europeană de Mediu (AEM)	24
2010/C 317/44	Cauza C-466/10: Acțiune introdusă la 27 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă	25

Tribunalul

2010/C 317/45	Cauza T-378/10: Hotărârea Tribunalului din 29 septembrie 2010 — CNH Global/OAPI (Combinatie a culorilor roșu, negru și gri pentru un tractor) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare care constă într-o combinație a culorilor roșu, negru și gri aplicate pe suprafețele exterioare ale unui tractor — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	26
---------------	--	----

2010/C 317/46	Cauza T-200/08: Hotărârea Tribunalului din 29 septembrie 2010 — Interflon/OAPI — Illinois Tool Works (FOODLUBE) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală FOODLUBE — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și articolul 51 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	26
2010/C 317/47	Cauza T-201/08: Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2010 — Market Watch/OAPI — Ares Trading (Seroslim) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Seroslim — Marca comunitară verbală anterioară SEROSTIM — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	27
2010/C 317/48	Cauza T-247/08: Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2010 — C-Content/Comisia („Răspundere extracontractuală — Contracte de achiziții publice de servicii — Proceduri de cerere de ofertă comunitare — Servicii de publicare electronică — Neregularități și încălcări ale dreptului comunitar despre care se pretinde că au fost săvârșite de Oficiul pentru Publicații — Termen de prescripție — Legătură de cauzalitate”)	27
2010/C 317/49	Cauza T-452/08: Hotărârea Tribunalului din 7 octombrie 2010 — DHL Aviation și DHL Hub Leipzig/Comisia („Ajutoare de stat — Transport aerian — Garanții referitoare la exploatarea noului nod european al companiei DHL de la aeroportul Leipzig-Halle — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestuia”)	28
2010/C 317/50	Cauza T-534/08: Hotărârea Tribunalului din 30 septembrie 2010 — Granuband/OAPI — Granuflex (GRANUflex) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară figurativă GRANUflex — Denumire socială și nume comercial anterioare GRANUFLEX — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (4) și articolul 52 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 8 alineatul (4) și articolul 53 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	28
2010/C 317/51	Cauza T-47/09: Hotărârea Tribunalului din 7 octombrie 2010 — Deutsche Behindertenhilfe — Aktion Mensch/OAPI (diegesellschafter.de) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale diegesellschafter.de — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	28
2010/C 317/52	Cauza T-85/09: Hotărârea Tribunalului din 30 septembrie 2010 — Kadi/Comisia [Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al Quaida și cu talibanii — Regulamentul (CE) nr. 881/2002 — Înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale unei persoane ca urmare a includerii acesteia pe o listă stabilită de un organ al Națiunilor Unite — Comitetul pentru sancțiuni — Includere ulterioară în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 — Acțiune în anulare — Drepturi fundamentale — Dreptul de a fi ascultat, dreptul la un control jurisdicțional efectiv și dreptul la respectarea proprietății]	29
2010/C 317/53	Cauza T-92/09: Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2010 — Strategi Group/OAPI — RBI (STRATEGI) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale STRATEGI — Marca națională verbală anterioară Stratégies — Motiv relativ de refuz — Proba utilizării mărcii anterioare — Articolul 43 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] și Norma 22 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”]	29

2010/C 317/54	Cauza T-136/09: Hotărârea Tribunalului din 7 octombrie 2010 — Comisia/Gal-Or („Clauza compromisorie — Contract de sprijin financiar încheiat în cadrul unui program de cercetare și dezvoltare tehnologică în domeniul energiei ne-nucleare — Nerespectarea contractului — Restituirea sumelor plătite în avans — Dobânzi de întârziere — Judecare în lipsă”) 30	30
2010/C 317/55	Cauza T-244/09: Hotărârea Tribunalului din 7 octombrie 2010 — Accenture Global Services/OAPI — Silver Creek Properties (acsensa) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative acsensa — Mărci comunitare și naționale verbale și figurative anterioare ACCENTURE și accenture — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsa similitudinii semnelor — Articolul 8 alineatul 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Obligația de motivare — Articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009)"] 30	30
2010/C 317/56	Cauza T-270/09: Hotărârea Tribunalului din 30 septembrie 2010 — PVS/OAPI — MeDiTA Medizinische Kurierdienst (medidata) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative medidata — Marcă națională verbală anterioară MeDiTA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Similitudinea serviciilor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”] 31	31
2010/C 317/57	Cauza T-388/09: Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2010 — Rosenruist/OAPI (Reprezentarea a două linii curbe pe un buzunar) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative reprezentând două linii curbe pe un buzunar — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 31	31
2010/C 317/58	Cauza T-365/08: Ordonanța Tribunalului din 27 septembrie 2010 — Hidalgo/OAPI — Bodegas Hidalgo — La Gitana (HIDALGO) („Marcă comunitară — Anularea înregistrării mărcii naționale aflate la originea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”) 32	32
2010/C 317/59	Cauza T-498/09 P: Ordonanța Tribunalului din 24 septembrie 2010 — Kerstens/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2005 — Atribuirea de puncte de prioritate — Sarcina probei — Dreptul la apărare — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”) 32	32
2010/C 317/60	Cauza T-400/10: Acțiune introdusă la 12 septembrie 2010 — Hamas/Consiliul 32	32
2010/C 317/61	Cauza T-407/10: Acțiune introdusă la 14 septembrie 2010 — Republica Ungară/Comisia 33	33
2010/C 317/62	Cauza T-413/10: Acțiune introdusă la 15 septembrie 2010 — Socitrel/Comisia 34	34
2010/C 317/63	Cauza T-414/10: Acțiune introdusă la 15 septembrie 2010 — Companhia Previdente/Comisia 35	35
2010/C 317/64	Cauza T-422/10: Acțiune introdusă la 15 septembrie 2010 — Emme/Comisia 35	35
2010/C 317/65	Cauza T-423/10: Acțiune introdusă la 16 septembrie 2010 — Redaelli Tecna/Comisia 36	36

<u>Numărul informării</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2010/C 317/66	Cauza T-424/10: Acțiune introdusă la 18 septembrie 2010 — Dosenbach-Ochsner/OAPI — Sisma (reprezentarea unui dreptunghi cu elefanți)	36
2010/C 317/67	Cauza T-425/10: Acțiune introdusă la 21 septembrie 2010 — Häfele/OAPI (Mixfront)	37
2010/C 317/68	Cauza T-426/10: Acțiune introdusă la 16 septembrie 2010 — Moreda-Riviere Trefilerías/Comisia Europeană	37
2010/C 317/69	Cauza T-427/10: Acțiune introdusă la 16 septembrie 2010 — Trefilerías Quijano/Comisia	38
2010/C 317/70	Cauza T-428/10: Acțiune introdusă la 16 septembrie 2010 — Trenzas y Cables de Acero/Comisia	38
2010/C 317/71	Cauza T-430/10: Acțiune introdusă la 17 septembrie 2010 — Magnesitas de Rubián și alții/Comisia	39
2010/C 317/72	Cauza T-431/10: Acțiune introdusă la 24 septembrie 2010 — Nencini/Parlamentul European	40
2010/C 317/73	Cauza T-432/10: Acțiune introdusă la 17 septembrie 2010 — Vivendi/Comisia	40
2010/C 317/74	Cauza T-433/10 P: Recurs introdus la 20 septembrie 2010 de Allen și alții împotriva Ordonanței pronunțate la 13 iulie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-103/09, Allen și alții/Comisia	41
2010/C 317/75	Cauza T-436/10: Acțiune introdusă la 15 septembrie 2010 — Hit Groep/Comisia	41
2010/C 317/76	Cauza T-437/10: Acțiune introdusă la 22 septembrie 2010 — Gap SA granen & producten/Comisia	43
2010/C 317/77	Cauza T-438/10: Acțiune introdusă la 24 septembrie 2010 — Forgital Italy/Consiliul	43
2010/C 317/78	Cauza T-444/10: Acțiune introdusă la 28 septembrie 2010 — ESGE/OAPI — Kenwood Appliances Luxembourg (KMIX)	44
2010/C 317/79	Cauza T-445/10: Acțiune introdusă la 28 septembrie 2010 — HerkuPlast Kubern/OAPI — How (eco-pack)	45
2010/C 317/80	Cauza T-450/10 P: Recurs introdus la 24 septembrie 2010 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 9 iulie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-91/09, Marcuccio/Comisia	45

2010/C 317/81	Cauza T-451/10: Acțiune introdusă la 28 septembrie 2010 — Fuchshuber Agrarhandel/Comisia	46
Tribunalul Funcției Publice		
2010/C 317/82	Cauza F-43/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 30 septembrie 2010 — van Heuckelom/Oficiul European de Poliție (Europol) (Funcție publică — Statutul personalului Europol — Articolul 29 — Avansare în treaptă acordată pe baza raporturilor de evaluare — Excepție de nelegalitate a deciziei de adoptare a politicii de stabilire a gradelor și treptelor — Competențele directorului și, respectiv, ale Consiliului de administrație al Europol — Putere de apreciere a directorului Europol — Limite)	47
2010/C 317/83	Cauza F-52/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 14 septembrie 2010 — Da Silva Pinto Branco/Curtea de Justiție (Funcție publică — Funcționari — Recrutare — Funcționar aflat în perioada de probă — Concediere la sfârșitul perioadei de probă — Dreptul la apărare — Evaluarea aptitudinilor — Control jurisdicțional)	47
2010/C 317/84	Cauza F-79/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 14 septembrie 2010 — AE/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Securitate socială — Asigurare de accidente și de boli profesionale — Articolul 73 din statut — Refuz de recunoaștere a originii profesionale a unei boli — Hipersensibilitate la câmpurile electromagnetice)	48
2010/C 317/85	Cauza F-85/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 14 septembrie 2010 Rossi Ferreras/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Exercițiul de evaluare 2001/2002 — Raport asupra evoluției carierei — Executarea unei hotărâri de anulare — Consecințele retragerii unui act — Stabilirea obiectivelor)	48
2010/C 317/86	Cauza F-2/10: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 6 octombrie 2010 — Marcuccio/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Securitate socială — Asigurări medicale — Cereri de rambursare a cheltuielilor medicale — Lipsa unui act care lezează — Acțiune vădit inadmisibilă și vădit neîntemeiată în drept — Articolul 94 din Regulamentul de procedură)	48
2010/C 317/87	Cauza F-71/10: Acțiune introdusă la 30 august 2010 — Cantisani/Comisia	49
2010/C 317/88	Cauza F-72/10: Acțiune introdusă la 2 septembrie 2010 — da Silva Tenreiro/Comisia	49
2010/C 317/89	Cauza F-86/10: Acțiune introdusă la 24 septembrie 2010 — Dubus/Parlament	49
2010/C 317/90	Cauza F-88/10: Acțiune introdusă la 27 septembrie 2010 — Van Asbroeck/Comisia	50
2010/C 317/91	Cauzele conexe F-8/05 și F-10/05: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 16 septembrie 2010 — Block și alții și Knaul și alții/Comisia	50

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 317/92	Cauza F-45/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 16 septembrie 2010 — Avendano și alții/Comisia	50
2010/C 317/93	Cauza F-70/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 16 septembrie 2010 — Baele și alții/Comisia	50
2010/C 317/94	Cauza F-103/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 16 septembrie 2010 — Blank și alții/Comisia	51
2010/C 317/95	Cauza F-90/09: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 16 septembrie 2010 — Ernotte/Comisia	51

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2010/C 317/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 301, 6.11.2010

Publicații anterioare

JO C 288, 23.10.2010

JO C 274, 9.10.2010

JO C 260, 25.9.2010

JO C 246, 11.9.2010

JO C 234, 28.8.2010

JO C 221, 14.8.2010

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

CURTEA DE JUSTIȚIE

Depunerea jurământului de către un nou membru al Curții

(2010/C 317/02)

Fiind numit judecător la Curtea de Justiție prin decizia guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene din 29 septembrie 2010 ⁽¹⁾, pentru perioada 7 octombrie 2010-6 octombrie 2012, domnul Jarašiūnas a depus jurământ în fața Curții la 6 octombrie 2010.

Alegerea președinților camerelor

(2010/C 317/03)

Fiind întruniți la 5 octombrie 2010, judecătorii Curții de Justiție i-au ales, în temeiul articolului 10 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură, pe domnii Kasel, Arabadjiev, Šváby și Schiemann drept președinți ai camerei a cincea, a șasea, a șaptea și respectiv a opta, care judecă în complet de trei judecători, pentru o perioadă de un an care expiră la 6 octombrie 2011.

Repartizarea judecătorilor pe camere

(2010/C 317/04)

În cursul reuniunii din 12 octombrie 2010, Curtea de Justiție a decis repartizarea domnului Jarašiūnas la Camerele a patra și a opta.

În urma alegerii președinților camerelor care judecă în complet de trei judecători și a repartizării domnului Jarašiūnas la Camerele a patra și a opta, Camerele a patra, a cincea, a șasea, a șaptea și a opta sunt, în consecință, compuse după cum urmează:

Camera a patra

Domnul Bonichot, președinte

Domnul Schiemann, domnul Bay Larsen, doamna Toader, doamna Prechal și domnul Jarašiūnas, judecători

Camera a cincea

Domnul Kasel, președinte

Domnul Borg Barthet, domnul Ilešič, domnul Levits, domnul Safjan și doamna Berger, judecători

Camera a șasea

Domnul Arabadjiev, președinte

Domnul Rosas, domnul Lohmus, domnul Ó Caoimh și doamna Lindh, judecători

Camera a șaptea

Domnul Šváby, președinte

Doamna Silva de Lapuerta, domnul Juhász, domnul Arestis, domnul Malenovský și domnul von Danwitz, judecători

Camera a opta

Domnul Schiemann, președinte

Domnul Bay Larsen, doamna Toader, doamna Prechal și domnul Jarašiūnas, judecători

⁽¹⁾ JO L 261, 5.10.2010, p. 5.

Dezsemnarea primului avocat general

(2010/C 317/05)

În temeiul articolului 10 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul de procedură, Curtea de Justiție l-a desemnat pentru o perioadă de un an care expiră la 6 octombrie 2011, pe domnul Bot, în calitate de prim avocat general.

Liste utilizate în vederea stabilirii compunerii completelor de judecată

(2010/C 317/06)

În cursul reuniunii din 12 octombrie 2010, Curtea a întocmit lista menționată la articolul 11b alineatul (2) din Regulamentul de procedură, în vederea stabilirii compunerii Marii Camere, după cum urmează:

Domnul Rosas
Domnul Jarašiūnas
Doamna Silva de Lapuerta
Doamna Prechal
Domnul Schiemann
Doamna Berger
Domnul Juhász
Domnul Šváby
Domnul Arestis
Domnul Safjan
Domnul Borg Barthet
Domnul Kasel
Domnul Ilesič
Doamna Toader
Domnul Malenovský
Domnul Arabadjiev
Domnul Lohmus
Domnul von Danwitz
Domnul Levits
Doamna Lindh
Domnul Ó Caoimh
Domnul Bay Larsen

În cursul reuniunii din 12 octombrie 2010, Curtea a întocmit lista menționată la articolul 11c alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de procedură, în vederea stabilirii compunerii Camerei a patra care judecă în complet de cinci judecători, după cum urmează:

Camera a patra
Domnul Schiemann
Domnul Jarašiūnas
Domnul Bay Larsen
Doamna Prechal
Doamna Toader

În cursul reuniunii din 12 octombrie 2010, Curtea a întocmit listele menționate la articolul 11c alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură, în vederea stabilirii compunerii camerelor care judecă în complet de trei judecători, după cum urmează:

Camera a cincea
Domnul Borg Barthet
Domnul Ilesič
Domnul Levits
Domnul Safjan
Doamna Berger

Camera a șasea
Domnul Rosas
Domnul Lohmus
Domnul Ó Caoimh
Doamna Lindh

Camera a șaptea
Doamna Silva de Lapuerta
Domnul Juhász
Domnul Arestis
Domnul Malenovský
Domnul von Danwitz

Camera a opta
Domnul Bay Larsen
Doamna Toader
Doamna Prechal
Domnul Jarašiūnas

Desemnarea camerei care are sarcina judecării cauzelor menționate la articolul 104b din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție

(2010/C 317/07)

În cursul reuniunii din 28 septembrie 2010, Curtea a desemnat, pentru o perioadă de un an care expiră la 6 octombrie 2011, Camera întâi a Curții pentru a fi camera care, conform articolului 9 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură, are sarcina să judece cauzele prevăzute la articolul 104b din acest regulament.

Numirea grefierului

(2010/C 317/08)

Prin scrisoarea din 11 iunie 2010, domnul Roger Grass, grefier al Curții de Justiție a Uniunii Europene, a solicitat ca mandatul său să înceteze începând cu data de 7 octombrie 2010.

În cadrul reuniunii generale din 14 septembrie 2010, Curtea l-a numit în calitate de grefier pe domnul Alfredo Calot Escobar, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul de procedură, pentru perioada cuprinsă între 7 octombrie 2010 și 6 octombrie 2016.

Domnul Calot Escobar a depus jurământul prevăzut la articolul 10 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cadrul ședinței solemne din 6 octombrie 2010.

TRIBUNALUL

Depunerea jurământului de către un nou membru al Tribunalului

(2010/C 317/09)

Numit judecător la Tribunalul Uniunii Europene prin Decizia reprezentanților guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene din 8 iulie 2010 ⁽¹⁾ pentru perioada cuprinsă între 1 septembrie 2010 și 31 august 2016, domnul van der Woude a depus jurământul în fața Curții la 13 septembrie 2010.

Depunerea jurământului de către un nou membru al Tribunalului

(2010/C 317/10)

Numit judecător la Tribunalul Uniunii Europene prin Decizia reprezentanților guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene din 20 octombrie 2010 ⁽²⁾ pentru perioada cuprinsă între 25 octombrie 2010 și 31 august 2016, domnul Gratsias a depus jurământul în fața Curții la 25 octombrie 2010.

Repartizarea pe camere a domnului Gratsias

(2010/C 317/11)

La 26 octombrie 2010, Conferința plenului Tribunalului a decis, ca urmare a intrării în funcția de judecător a domnului Gratsias, să modifice după cum urmează decizia Conferinței plenului din 20 septembrie 2010 privind repartizarea judecătorilor pe camere.

Pentru perioada cuprinsă între 26 octombrie 2010 până la data intrării în funcție a judecătorului bulgar, sunt repartizați:

Camerei întâi extinse, întrunită în complet de cinci judecători:

domnul Azizi, președinte de cameră, doamna Cremona, doamna Labucka, domnul Frimodt Nielsen și domnul Gratsias, judecători.

Camerei a treia extinse, întrunită în complet de cinci judecători:

domnul Czúcz, președinte de cameră, doamna Cremona, doamna Labucka, domnul Frimodt Nielsen și domnul Gratsias, judecători.

Camerei a treia, întrunită în complet de trei judecători:

domnul Czúcz, președinte de cameră;
doamna Labucka, judecător;
domnul Gratsias, judecător.

⁽¹⁾ JO L 186, 20.7.2010

⁽²⁾ JO L 278, 22.10.2010, p. 29

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 21 septembrie 2010 — Regatul Suediei/Association de la presse internationale ASBL (API), Comisia Europeană (C-514/07), Association de la presse internationale ASBL (API)/Comisia Europeană (C-528/07), Comisia Europeană/Association de la presse internationale ASBL (API) (C-532/07)

(Cauza C-514/07 P) ⁽¹⁾

[*Recurs — Dreptul de acces la documentele instituțiilor — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Articolul 4 alineatul (2) a doua și a treia liniuță — Memorii depuse de către Comisie în cadrul unor proceduri judiciare în fața Curții și a Tribunalului — Decizia Comisiei prin care se refuză accesul*]

(2010/C 317/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

(C-514/07)

Recurent: Regatul Suediei (reprezentanți: S. Johannesson, A. Falk, K. Wistrand și K. Petkovska, agenți)

Celelalte părți în proces: Association de la presse internationale ASBL (API) (reprezentanți: S. Völcker et Heithecker, Rechtsanwälte, F. Louis, avocat, C. O'Daly Solicitor), Comisia Europeană (reprezentanți: C. Docksey, V. Kreuzschitz și P. Aalto, agenți)

Interveniente în susținerea recurentului: Regatul Danemarcei (reprezentant: B. Weis Fogh, agent), Republica Finlanda (reprezentant: J. Heliskoski, agent)

(C-528/07)

Recurentă: Association de la presse internationale ASBL (API) (reprezentanți: S. Völcker, Rechtsanwalt, F. Louis, avocat, C. O'Daly Solicitor)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Docksey, V. Kreuzschitz și P. Aalto, agenți)

Intervenient în susținerea celeilaltei părți în proces: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: E. Jenkinson și S. Behzadi-Spencer, agenți și J. Coppel, barrister)

(C-532/07)

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Docksey, V. Kreuzschitz și P. Aalto, agenți)

Cealaltă parte în proces: Association de la presse internationale ASBL (API) (reprezentanți: S. Völcker, Rechtsanwalt, F. Louis, avocat, C. O'Daly Solicitor)

Interveniente în susținerea recurentului: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: E. Jenkinson și S. Behzadi-Spencer, agenți și J. Coppel, barrister)

Obiectul

Recurs introdus împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Marea Cameră) din 12 septembrie 2007, Association de la presse internationale ASBL (API)/Comisia Comunităților Europene (T-36/04) prin care Tribunalul a anulat în parte decizia Comisiei din 20 noiembrie 2003 de respingere a unei cereri introduse de reclamantă pentru a obține accesul la memoriile depuse de Comisie în cadrul anumitor cauze pendinte în fața Curții și a Tribunalului

Dispozitivul

1. Respinge recursurile.
2. Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană, aferente recursului în cauza C-514/07 P.

3. *Association de la presse internationale ASBL (API) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană, aferente recursului în cauza C-528/07 P.*
4. *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Association de la presse internationale ASBL (API), aferente recursului în cauza C-532/07 P.*
5. *Regatul Danemarcei, Republica Finlanda, precum și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată aferente recursurilor.*

(¹) JO C 51, 23.02.2008
 JO C 22, 26.01.2008
 JO C 32, 07.02.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 30 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de VAT and Duties Tribunal, London Tribunal centre — Regatul Unit) — EMI Group Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-581/08) (¹)

[A șasea directivă TVA — Articolul 5 alineatul (6) a doua teză — Noțiunea „mostre” — Noțiunea „cadouri de mică valoare” — Înregistrări muzicale — Distribuție cu titlu gratuit în scopuri promoționale]

(2010/C 317/13)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: EMI Group Ltd

Pârâtă: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — VAT and Duties Tribunal, London — Interpretarea articolului 5 alineatul

(6) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Prelevări de bunuri, efectuate pentru necesitățile întreprinderii în scopul de a oferi cadouri de mică valoare și mostre — Noțiunea „mostră” — Caracteristici esențiale — Înregistrări muzicale sub formă de CD, furnizate gratuit în scopuri promoționale

Dispozitivul

- O „mostră”, în sensul articolului 5 alineatul (6) a doua teză din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, este un specimen al unui produs care urmărește promovarea vânzărilor acestuia și care permite evaluarea caracteristicilor și a calităților acestui produs, fără a determina un alt consum final decât cel care este inerent unor astfel de operațiuni de promovare. Această noțiune nu poate fi limitată în mod general, printr-o reglementare națională, la specișenele donate sub o formă nedisponibilă la vânzare sau la primul exemplar dintr-o serie de specișene identice donate de o persoană impozabilă aceluiași destinatar, fără ca această reglementare să permită să se țină seama de natura produsului reprezentat și de contextul comercial propriu fiecărei operațiuni în care sunt oferite aceste specișene.
- Noțiunea „cadouri de mică valoare”, în sensul articolului 5 alineatul (6) a doua teză din A șasea directivă 77/388, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale prin care se stabilește un plafon valoric, precum cel instituit prin legislația în discuție în acțiunea principală, și anume 50 GBP, pentru cadourile oferite aceleiași persoană în cursul unei perioade de 12 luni sau care fac parte dintr-o serie sau dintr-o succesiune de cadouri.
- Articolul 5 alineatul (6) a doua teză din A șasea directivă 77/388 se opune unei reglementări naționale prin care se instituie o prezumție potrivit căreia bunurile ce constituie „cadouri de mică valoare” în sensul acestei dispoziții și sunt oferite de o persoană impozabilă unor persoane diferite având un angajator comun sunt considerate că au fost donate aceleiași persoane.
- Regimul fiscal al destinatarului mostrelor nu are influență asupra răspunsurilor date la celelalte întrebări.

(¹) JO C 55, 7.3.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spania) — Pedro Manuel Roca Álvarez/Sesa Start España ETT SA

(Cauza C-104/09) ⁽¹⁾

(Politica socială — Egalitate de tratament între lucrători de sex masculin și lucrători de sex feminin — Directiva 76/207/CEE — Articolele 2 și 5 — Dreptul la o pauză acordat mamelor salariate — Utilizare posibilă de către mama salariată sau de către tatăl salariat — Mamă care desfășoară o activitate independentă — Excluderea dreptului la pauză în ceea ce privește tatăl salariat)

(2010/C 317/14)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Pedro Manuel Roca Álvarez

Pârâtă: Sesa Start España ETT SA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Interpretarea articolului 13 CE și a Directivei 76/207/CEE a Consiliului din 9 februarie 1976 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă (JO L 39, p. 40, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 164), astfel cum a fost modificată de Directiva 2002/73/CE (JO L 269, p. 25, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 143) — Legislație națională care prevede dreptul la un concediu pentru alăptarea copilului în favoarea mamelor salariate, dar care poate fi utilizat de mamă sau de tată sub forma unei reduceri a timpului de muncă — Excludere dacă mama este lucrător nesalariat și tata lucrător salariat — Principiul egalității de tratament

Dispozitivul

Articolul 2 alineatele (1), (3) și (4), precum și articolul 5 din Directiva 76/207/CEE a Consiliului din 9 februarie 1976 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă trebuie interpretate în sensul că se opun unei măsuri naționale, precum cea în discuție în acțiunea principală, care prevede că lucrătorii de sex feminin care sunt mame ale unui copil și care au statutul de lucrător salariat pot beneficia de o pauză, în diverse modalități, pe parcursul primelor nouă luni după nașterea acestui copil, în timp ce lucrătorii de sex

masculin care sunt tați ai unui copil și care au același statut nu pot beneficia de aceeași pauză decât în cazul în care și mama acestui copil are statutul de lucrător salariat.

⁽¹⁾ JO C 141, 20.6.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 30 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-132/09) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Competența Curții — Statutul școlilor europene — Acordul de sediu din 1962 — Convențiile din 1957 și din 1994 — Clauză compromisorie — Articolul 10 CE — Finanțarea școlilor europene — Cheltuieli privind mobilierul și materialul didactic)

(2010/C 317/15)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-P. Keppenne și B. Eggers, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentant: J.-C. Halleux, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 1 alineatul (3) din Acordul semnat la 12 octombrie 1962 între Secretariatul General al Școlilor Europene și Regatul Belgiei (denumit în continuare „Acordul de sediu”) și a articolului 10 CE — Refuzul autorităților belgiene de a plăti cheltuielile privind mobilierul și materialul didactic al școlilor europene — Justificări care rezultă din sistemul juridic intern — Lipsa oricăror acte sau declarații ulterioare ale părților, în sensul articolului 31 alineatul 3 literele a) și b) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, care să repună în discuție Acordul de sediu

Dispozitivul

1. Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu este competentă să se pronunțe cu privire la acțiunea Comisiei Europene, formulată în temeiul articolului 226 CE, prin care se susține că Regatul Belgiei nu și ar fi îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Acordului de sediu încheiat la 12 octombrie 1962 între Consiliul superior al școlilor europene și Guvernul Regatului Belgiei, coroborat cu articolul 10 CE.

2. Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 153, 4.7.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 30 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Fővárosi Bíróság — Republică Ungară) — József Uzonyi/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Cauza C-133/09) ⁽¹⁾

[Agricultură — Politica agricolă comună — Scheme de sprijin — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Articolul 143ba — Plată separată pentru zahăr — Acordare — Decizie a noilor state membre — Condiții — Criterii obiective și nediscriminatorii]

(2010/C 317/16)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: József Uzonyi

Pârât: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Fővárosi Bíróság — Interpretarea articolului 143ba alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177) — Obligația statelor membre de a acorda plata separată pentru zahăr pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii — Reglementare națională care rezervă această plată numai producătorilor titulari ai unui contract de livrare de sfeclă de zahăr încheiat direct cu o fabrică de zahăr

Dispozitivul

Articolul 143ba alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 319/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în acțiunea principală, care exclude de la beneficiul plății separate pentru zahăr un

agricultor nedeținător de drepturi de livrare care livrează sfeclă de zahăr unui fabricant de zahăr printr-un intermediar titular al unor asemenea drepturi, în condițiile în care această reglementare acordă plata separată unui agricultor titular de drepturi de livrare care livrează sfeclă de zahăr direct unui fabricant de zahăr, precum și unui agricultor nedeținător de drepturi de livrare, membru al unui grup de producători, care livrează sfeclă de zahăr unui fabricant de zahăr prin intermediul aceluși grup, titularul drepturilor de livrare.

⁽¹⁾ JO C 153, 4.7.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 30 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — Stadt Graz/Strabag AG, Teerag-Asdag AG, Bauunternehmung Granit GesmbH

(Cauza C-314/09) ⁽¹⁾

(Directiva 89/665/CEE — Achiziții publice — Proceduri privind căile de atac — Acțiune în despăgubire — Atribuire nelegală — Normă națională privind răspunderea întemeiată pe o prezumție de culpă a autorității contractante)

(2010/C 317/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Stadt Graz

Pârâte: Strabag AG, Teerag-Asdag AG, Bauunternehmung Granit GesmbH

Cu participarea: Land Steiermark

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberster Gerichtshof (Austria) — Interpretarea articolului 1 alineatul (1) și a articolului 2 alineatul (1) litera (c) și alineatul (7) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237) — Atribuirea unui contract de achiziții publice în conformitate cu decizia instanței competente în privința căii de atac, care are forță obligatorie pentru autoritatea contractantă — Nelegalitatea atribuirii contractului de achiziții publice ca urmare a încălcării reglementării naționale — Condiții impuse pentru exercitarea unei acțiuni în daune interese — Principiul efectivității

Dispozitivul

Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale care condiționează dreptul de a obține daune interese pentru încălcarea de către autoritatea contractantă a dreptului achizițiilor publice de caracterul culpabil al acestei încălcări, inclusiv în cazul în care aplicarea acestei reglementări se întemeiază pe o prezumție de culpă a autorității contractante, precum și pe imposibilitatea ca aceasta din urmă să invoce lipsa unor capacități individuale și, prin urmare, inexistența elementului subiectiv al încălcării pretinse.

(¹) JO C 267, 7.11.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 30 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Baranya Megyei Bíróság — Republica Ungară) — Uszodaépítő Kft/APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály

(Cauza C-392/09) (¹)

(A șasea directivă TVA — Directiva 2006/112/CE — Drept de deducere a taxei achitate în amonte — Nouă reglementare națională — Cerințe privind conținutul facturii — Aplicare cu efect retroactiv — Pierderea dreptului de deducere)

(2010/C 317/18)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Baranya Megyei Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Uszodaépítő Kft

Pârâtă: APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály

Obiectul

Interpretarea articolelor 17 și 20 din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1), precum și a principiilor generale de drept comunitar — Noua reglementare națională privind TVA-ul prin care se acordă contri-

buabililor dreptul de a opta pentru aplicarea acesteia, chiar cu efect retroactiv, în privința cauzelor aflate pe rol la data intrării sale în vigoare — Aplicare cu efect retroactiv, cu riscul pierderii dreptului de deducere, a noilor dispoziții referitoare la cerințele privind conținutul facturii

Dispozitivul

Articolele 167, 168 și 178 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării retroactive a unei legislații naționale care, în cadrul unui regim de taxare inversă, condiționează deducerea taxei pe valoarea adăugată aferente unor lucrări de construcții de rectificarea facturilor referitoare la operațiunile respective și de depunerea unei declarații suplimentare rectificative, în condițiile în care autoritatea fiscală în cauză dispune de toate informațiile necesare pentru a stabili că persoana impozabilă este obligată la plata taxei pe valoarea adăugată în calitate de destinatar al operațiunilor respective și pentru a verifica cuantumul taxei deductibile.

(¹) JO C 11, 16.1.2010

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Naczelny Sąd Administracyjny Izba Finansowa Wydział I — Republica Polonă) — Oasis East sp z o.o./Minister Finansów

(Cauza C-395/09) (¹)

(A șasea directivă TVA — Directiva 2006/112/CE — Aderarea unui nou stat membru — Drept de deducere a taxei achitate în amonte — Reglementare națională prin care se exclude dreptul de deducere a taxei aferente anumitor prestări de servicii — Parteneri comerciali stabiliți pe un teritoriu considerat „paradis fiscal” — Posibilitatea statelor membre de a menține norme de excludere a dreptului de deducere la momentul intrării în vigoare a celei de A șasea directive TVA)

(2010/C 317/19)

Limba de procedură: poloneza

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny Izba Finansowa Wydział I

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Oasis East sp z o.o.

Pârât: Minister Finansów

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Naczelný Sąd Administracyjny — Interpretarea articolului 17 alineatul (6) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1), precum și a articolului 176 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Reglementare națională, deja în vigoare înainte de aderare, care exclude dreptul de deducere a taxei aferente prestațiilor de servicii pentru care plata se efectuează în favoarea unui subiect de drept care are domiciliul, sediul sau administrația centrală într-un teritoriu considerat „paradis fiscal”

Dispozitivul

Articolul 17 alineatul (6) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 95/7/CE a Consiliului din 10 aprilie 1995, ale cărui dispoziții au fost preluate, în esență, în cuprinsul articolului 176 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, trebuie interpretat în sensul că nu autorizează menținerea unei legislații naționale, aplicabilă în statul membru respectiv la momentul intrării în vigoare a celei de A șasea directive, care exclude în general dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată achitate în amonte cu ocazia achiziționării serviciilor importate al căror preț este plătit direct sau indirect unei persoane stabilite într-un stat sau pe un teritoriu considerat „paradis fiscal” de această legislație.

(¹) JO C 312, 19.12.2009.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 30 septembrie 2010 — Evets Corp./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-479/09 P) (¹)

(Recurs — Marcă comunitară — Marca verbală DANELECTRO — Marca figurativă QWIK TUNE — Cerere de reînnoire a înregistrării mărcii — Cerere de restituție în integritate — Nerespectarea termenului de prezentare a cererii de reînnoire a înregistrării mărcii)

(2010/C 317/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Evets Corp. (reprezentant: S. Ryan, Solicitor)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) din 23 septembrie 2009, Evets/OAPI (cauzele conexe T-20/08 și T-21/08), prin care Tribunalul a respins o acțiune având ca obiect anularea Deciziei R 603/2007-4 a Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 5 noiembrie 2007 prin care se respinge calea de atac introdusă împotriva deciziei diviziei administrative a mărcilor și problemelor juridice și se declară că cererea de restituție în integritate, formulată de recurentă pentru a fi repusă în drepturi în privința reînnoirii mărcii verbale „DANELECTRO”, este considerată ca neprezentată pentru tardivitate — Nerespectarea termenului de prezentare a cererii de reînnoire a mărcilor

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Evets Corp. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 30 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Cehă

(Cauza C-481/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2006/7/CE — Calitatea apei pentru scăldat — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2010/C 317/21)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: S. Pardo Quintillán și M. Thomannová-Körnerová, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă (reprezentați: M. Smolek și J. Jirkalová, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea sau necomunicarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind gestionarea calității apei pentru scăldat și de abrogare a Directivei 76/160/CEE (JO L 64, p. 37, Ediție specială, 15/vol. 15, p. 229)

Dispoziitivul

1. Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind gestionarea calității apei pentru scăldat și de abrogare a Directivei 76/160/CEE, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
2. Obligă Republica Cehă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 24, 30.1.2010.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 23 septembrie 2010
— Comisia Europeană/Republica Elenă**

(Cauza C-24/10) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2006/46/CE — Dreptul societăților — Conturi anuale și conturi consolidate ale societăților — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2010/C 317/22)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Karanasou Apostolopoulou și G. Braun, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentant: N. Dafniou, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2006/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 de modificare a Directivei 78/660/CEE a Consiliului privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale, a Directivei 83/349/CEE a Consiliului privind conturile consolidate, a Directivei 86/635/CEE a Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare și a Directivei 91/674/CEE a Consiliului privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare (JO L 224, p.1, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 143)

Dispoziitivul

1. Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 de modificare a Directivei 78/660/CEE a Consiliului privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale,

a Directivei 83/349/CEE a Consiliului privind conturile consolidate, a Directivei 86/635/CEE a Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare și a Directivei 91/674/CEE a Consiliului privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2. Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 63, 13.3.2010.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 septembrie 2010
— Comisia Europeană/Regatul Belgiei**

(Cauza C-36/10) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directivele 96/82/CE și 2003/105/CE — Controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase — Articolul 12 alineatul (1) al doilea paragraf — Transpunere incorectă]

(2010/C 317/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Sipos și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentant: T. Materne, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea tuturor actelor necesare pentru a se conforma Directivei 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase (JO 1997, L 10, p. 13, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 8), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2003 (JO L 345, p. 97, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 20)

Dispoziitivul

1. Prin neluarea, în termenul prevăzut, a tuturor măsurilor pentru transpunerea corectă a articolului 12 alineatul (1) din Directiva 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2003, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2. *Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 80, 27.3.2010.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Mora Kommun (Suedia) la 21 august 2009 — Dan Bengtsson/Tele2 Sverige AB, Telenor Sverige AB, TeliaSonera Mobile Networks AB, Teracom

(Cauza C-344/09)

(2010/C 317/24)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Mora Kommun

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Dan Bengtsson

Pârâte: Tele2 Sverige AB, Telenor Sverige AB, TeliaSonera Mobile Networks AB, Teracom

Întrebarea preliminară

Miljö- och hälsoskyddsnämnden [comisia privind protecția mediului și a sănătății] din localitatea Mora (Suedia) solicită pronunțarea unei hotărâri preliminare referitoare la interpretarea Recomandării 1999/519/CE a Consiliului (¹) în raport cu articolul 174 alineatul (2) CE. Nivelurile de referință ale câmpurilor electromagnetice prevăzute în această recomandare trebuie interpretate în sensul că reprezintă orientări în ceea ce privește aplicarea principiului precauției, sau principiul amintit reprezintă o completare a recomandării?

(¹) Recomandarea Consiliului din 12 iulie 1999 privind limitarea expunerii publicului larg la câmpuri electromagnetice (0 Hz până la 300 GHz) (JO L 199, p. 59).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Republica Ungară) la 28 iulie 2010 — VALE Építési Kft.

(Cauza C-378/10)

(2010/C 317/25)

Limba de procedură: maghiară

Instanța de trimitere

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: VALE Építési Kft.

Întrebările preliminare

1. Statul membru gazdă trebuie să țină seama de articolele 43 CE și 48 CE în cazul în care o societate constituită într-un alt stat membru (de origine) își transferă sediul social în statul membru gazdă și, simultan, radiază în acest scop înregistrarea din statul membru de origine, asociații încheie un nou act constitutiv în conformitate cu dreptul statului membru gazdă, iar societatea solicită înscrierea în Registrul comerțului din statul membru gazdă, potrivit dreptului acestui din urmă stat?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în cazul descris, articolele 43 CE și 48 CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări sau unei practici dintr-un stat membru (gazdă) care interzice unei societăți legal constituite în orice alt stat membru (de origine) să își transfere sediul social în statul membru gazdă și să își continue activitatea în conformitate cu dreptul acestui din urmă stat?
3. Pentru a se răspunde la cea de a treia întrebare, are importanță motivul pentru care statul membru gazdă refuză înregistrarea societății în Registrul comerțului, mai precis:
 - faptul că, în actul constitutiv încheiat în statul membru gazdă, societatea menționează drept predecesoare legală societatea constituită în statul membru de origine, a cărei înregistrare a fost radiată, și solicită înregistrarea societății menționate, în calitate de predecesoare legală a acesteia, în Registrul comerțului din statul membru gazdă;
 - aspectul dacă, în ipoteza transformării internaționale intracomunitare, la examinarea în statul membru gazdă a cererii de înregistrare a societății în Registrul comerțului, statul membru gazdă este obligat să țină seama de actul prin care în statul membru de origine a fost înscrisă schimbarea sediului social în Registrul comercial al acestui stat și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce măsură?
4. Statul membru gazdă poate soluționa cererea de înregistrare în Registrul comerțului din acest stat, formulată de o societate care procedează la o transformare internațională intracomunitară, potrivit dispozițiilor dreptului său comercial care reglementează transformările naționale ale societăților, și anume solicitând societății menționate să îndeplinească toate cerințele impuse de dreptul comercial al statului membru gazdă în ceea ce privește transformările naționale (de exemplu, elaborarea unui bilanț și evidența patrimoniului) sau, dimpotrivă, este obligat, în temeiul articolelor 43 CE și 48 CE, să facă distincție între transformările internaționale intracomunitare și transformările naționale, și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce măsură?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van Cassatie van België la 29 iulie 2010 — Jan Voogsgeerd/Navimer SA

(Cauza C-384/10)

(2010/C 317/26)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Jan Voogsgeerd

Pârâtă: Navimer SA

Întrebările preliminare

1. Prin țara în care se află sediul prin care a fost angajat salariatul, în sensul articolului 6 alineatul (2) litera (b) din Convenția cu privire la legea aplicabilă obligațiilor contractuale deschisă spre semnare la 19 iunie 1980 la Roma (¹), se înțelege țara, în care se află sediul angajatorului, care, potrivit contractului de muncă, l-a angajat pe salariat sau țara în care se află sediul angajatorului, unde angajatul lucrează efectiv, chiar dacă acesta nu își desfășoară în mod obișnuit munca într-o singură țară?
2. Locul în care angajatul, care nu își desfășoară în mod obișnuit munca într-o singură țară, este obligat să se prezinte și în care primește instrucțiuni și dispoziții privind desfășurarea activității sale, trebuie considerat drept locul în care angajatul lucrează efectiv în sensul primei întrebări?
3. E necesar ca sediul angajatorului, la care angajatul își exercită efectiv activitatea în sensul primei întrebări să îndeplinească anumite condiții de formă, ca de pildă, să aibă personalitate juridică proprie sau este suficient ca acesta să fie un sediu *de facto*?
4. Sediul unei alte societăți, care se află în relații cu societatea angajatoare, poate servi drept sediu în sensul celei de a treia întrebări, chiar dacă dreptul de a da instrucțiuni și dispoziții nu a fost transferat acestei alte societăți?

Recurs introdus la 4 august 2010 de Bouygues SA și Bouygues Télécom SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) pronunțate la 21 mai 2010 în cauzele conexe T-425/04, T-444/04, T-450/04 și T-456/04, Franța și alții/Comisia

(Cauza C-399/10 P)

(2010/C 317/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Bouygues SA, Bouygues Télécom SA (reprezentanți: J. Vogel, F. Sureau, D. Theophile, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Republica Franceză, France Télécom SA, Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)

Concluziile recurentelor

- Anularea Hotărârii pronunțate de Tribunal la 21 mai 2010 în cauzele conexe T-425/04, T-444/04, T-450/04 și T-456/04;
- rejudecarea cauzei, admiterea cererilor societăților Bouygues SA și Bouygues Télécom SA, și anume: 1) anularea articolului 1 din Decizia 2006/621/CE a Comisiei (¹) numai în măsura în care prin acesta s-a refuzat în mod implicit, dar necesar, calificarea ca ajutor a declarațiilor statului francez din iulie, din septembrie și din octombrie 2002 și 2) anularea articolului 2 din decizie, această anulare conducând la obligarea statului francez să recupereze ajutorul constat de la societatea France Télécom;
- în subsidiar, în cazul în care Curtea ar considera că litigiul nu este în stare de judecată, trimiterea cauzei la Tribunal pentru a se pronunța din nou în cauzele conexe T-425/04, T-444/04, T-450/04 și T-456/04, ținând seama de punctul de vedere juridic al Curții;
- obligarea Comisiei, a societății France Télécom și a statului francez la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Bouygues SA și Bouygues Télécom SA invocă două motive în susținerea recursului lor.

Prin intermediul primului motiv, care cuprinde trei aspecte, recurentele invocă faptul că Tribunalul a comis o eroare de drept în măsura în care a confirmat analiza Comisiei potrivit

(¹) JO 1980, L 226, p. 1

căreia declarațiile statului francez din iulie, din septembrie și din octombrie 2002 nu constituiau, luate separat sau împreună, unul sau mai multe ajutoare de stat. Tribunalul ar fi încălcat astfel noțiunea de utilizare a resurselor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a statuat că declarațiile de susținere nu ar fi putut să implice o utilizare a resurselor publice decât cu condiția să precizeze forma și cuantumul susținerii preconizate, să fie de aplicare imediată și certă și să aibă caracter juridic obligatoriu (primul aspect). În plus, Tribunalul ar fi denaturat normele de drept național prezentate Comisiei atunci când acesta a indicat că aceste norme ar impune la rândul lor, pentru ca promisiunile să poată avea caracter obligatoriu, ca acestea să fie precise în privința condițiilor și a cuantumului susținerii promise, iar nu condiționate de o neîndeplinire a obligației de către debitor, în timp ce, în temeiul dreptului național, promiterea unui rezultat este suficientă pentru a angajarea autorului acesteia. Condiția legată de apariția unor dificultăți financiare nu s-ar opune unui angajament de garanție, iar faptul că statul se comportă astfel încât să creeze convingerea că va acționa într-un anumit fel este de natură să angajeze răspunderea acestuia (al doilea aspect). În sfârșit, Tribunalul ar fi încălcat noțiunea de utilizare a resurselor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a statuat că o asemenea utilizare nu ar putea decurge din reacția piețelor care implică obligația statului de a rezolva problemele de finanțare ale France Télécom (al treilea aspect).

Prin intermediul celui de al doilea motiv, care cuprinde două aspecte, recurențele invocă o eroare de drept comisă de Tribunal în ceea ce privește calificarea ca ajutor a împrumutului din partea acționarilor consimțit de statul francez sub forma deschiderii unei linii de credit de 9 miliarde de euro în decembrie 2002. În această privință, Bouygues și Bouygues Télécom arată, în primul rând, că Tribunalul a încălcat noțiunea de ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a statuat că avantajul care rezultă din anunțarea deschiderii unei linii de credit nu este suficient de legat de transferul resurselor care rezultă din această deschidere pentru a fi posibilă constatarea unui ajutor de stat. Recurențele invocă faptul că Tribunalul impune în mod greșit ca avantajul să fie același cu utilizarea resurselor.

Recurențele invocă, în al doilea rând, faptul că Tribunalul ar fi încălcat noțiunea de avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a considerat în mod distinct punerea la dispoziția France Télécom a sumei de 9 miliarde de euro pentru a considera că aceasta nu presupunea niciun avantaj propriu sub forma unei majorări a resurselor financiare pe care France Télécom le avea la dispoziție, fără a lua în considerare, pentru a aprecia existența acestui avantaj, efectul de liniștire ce rezulta din aceste măsuri.

(¹) Decizia 2006/621/CE a Comisiei din 2. august 2004 privind ajutorul de stat pus în aplicare de Franța în favoarea France Télécom (JO L 257, p. 11).

Recurs introdus la 5 august 2010 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) pronunțate la 21 mai 2010 în cauzele conexe T-425/04, T-444/04, T-450/04 și T-456/04, Franța și alții/Comisia

(Cauza C-401/10 P)

(2010/C 317/28)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezenți: C. Giolito, D. Grespan și S. Thomas, agenți)

Celelalte părți în proces: Republica Franceză, France Télécom SA, Bouygues SA, Bouygues Télécom SA, Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 21 mai 2010 în cauzele conexe T-425/04, T-444/04, T-450/04 și T-456/04, notificată prin fax Comisiei la 25 mai 2010, în măsura acesta:
- a anulat articolul 1 din Decizia 2006/612/CE a Comisiei din 2 august 2004 privind ajutorul de stat pus în aplicare de Franța în favoarea France Télécom (¹);
- a obligat Comisia să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Republica Franceză și de France Télécom în cauzele T-425/04 și T-444/04;
- trimiterea cauzei la Tribunal pentru o nouă examinare;
- amânarea pronunțării cu privire la cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului său, Comisia invocă trei motive.

Prin intermediul primului motiv, Comisia susține că hotărârea Tribunalului conține o motivare contradictorie cu privire la mai multe aspecte. Aceasta este situația, printre altele, atunci când Tribunalul consideră în hotărârea atacată că declarațiile, inclusiv anunțul din 4 decembrie 2002 privind împrumutul din partea acționarilor, pot fi evaluate în ansamblul lor când este vorba despre stabilirea existenței unui avantaj în favoarea France Télécom, în timp ce, când este vorba despre stabilirea unei angajări de resurse de stat, acesta consideră că există o ruptură importantă între anunțul privind împrumutul din partea acționarilor și diferitele declarații ale statului intervenite anterior.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, care cuprinde patru aspecte, Comisia invocă încălcarea în mai multe rânduri, de către Tribunal, a articolului 87 alineatul (1) CE coroborat cu articolul 230 CE. Astfel, Tribunalul ar fi încălcat noțiunea de ajutor atunci când a cerut o legătură strânsă între avantaj și angajarea de resurse de stat (primul aspect), atunci când a refuzat să recunoască angajarea de resurse de stat în anunțul și în oferta privind contractul de împrumut acordat de acționari de către statul francez în favoarea France Télécom (al doilea aspect) și atunci când nu a examinat criteriile investitorului privat avizat pentru a determina existența sau inexistența unui avantaj în favoarea France Télécom (al treilea aspect). În plus, Tribunalul ar fi ignorat marja de apreciere de care dispune Comisia atunci când efectuează analize economice complexe și prin efectuarea unui control de oportunitate a deciziei atacate (al patrulea aspect).

Prin intermediul celui de al treilea motiv, Comisia susține că Tribunalul a denaturat decizia atacată atunci când a considerat că aceasta ar fi trebuit să motiveze mai mult existența unui avantaj distinct rezultat din oferirea unei linii de credit de 9 miliarde de euro în favoarea France Télécom, precum și atunci când a constatat o ruptură importantă între declarațiile intervenite începând din luna iulie 2002 și anunțul din 4 decembrie 2002 privind contractul de împrumut din partea acționarilor.

(¹) JO L 257, p. 11.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhofs (Germania) la 25 august 2010 — Finanzamt Deggendorf/Markus Stoppelkamp în calitate de administrator judiciar al patrimoniului lui Harald Raab

(Cauza C-421/10)

(2010/C 317/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Finanzamt Deggendorf

Pârât: Markus Stoppelkamp în calitate de administrator judiciar al patrimoniului lui Harald Raab

Întrebarea preliminară

O persoană plătitoare de impozit este considerată „persoană plătitoare de impozit rezidentă în străinătate” [traducere neoficială] în sensul articolului 21 alineatul (1) litera (b) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (¹) în cazul în care își are sediul

activității sale economice în străinătate, sau mai este necesară și condiția ca aceasta să nu își aibă domiciliul personal pe teritoriul național?

(¹) JO L 145, p. 1

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 27 august 2010 — Delphi Deutschland GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf

(Cauza C-423/10)

(2010/C 317/30)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Delphi Deutschland GmbH

Pârât: Hauptzollamt Düsseldorf

Întrebările preliminare

Conectorii electrici descriși în detaliu în ordonanță se încadrează la subpoziția 8536 69 din Nomenclatura combinată, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1810/2004 al Comisiei din 7 septembrie 2004 (¹), prin Regulamentul (CE) nr. 1719/2005 al Comisiei din 27 octombrie 2005 (²) și prin Regulamentul (CE) nr. 1549/2006 al Comisiei din 17 octombrie 2006 (³), care au fost adoptate în vederea modificării anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun?

(¹) JO L 327, p. 1.

(²) JO L 286, p. 1.

(³) JO L 301, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 21, p. 3.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 6 septembrie 2010 — Petar Aladzhov/Zamestnik director na Stolichna direktsia na vatreshnite raboti kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Cauza C-434/10)

(2010/C 317/31)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Petar Aladzhov

Pârâtă: Zamestnik director na Stolichna direksia na vatreshnite raboti kam Ministerstvo na vatreshnite raboti (directorul adjunct al Direcției generale pentru afaceri interne din cadrul Ministerului de Interne)

Întrebările preliminare

1. Interdicția de a părăsi teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene care a fost impusă unui cetățean al acestui stat în calitate sa de administrator al unei societăți comerciale înregistrate în conformitate cu legislația statului respectiv din cauza unei obligații neachitate de această societate față de o instituție publică trebuie să corespundă motivului de apărare a „ordinii publice” prevăzut la articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE dacă sunt prezente circumstanțele din acțiunea principală și, în același timp, următoarele circumstanțe:

1.1. Constituția statului membru în cauză nu prevede nicio restrângere a dreptului de liberă circulație al persoanelor fizice cu scopul apărării ordinii publice;

1.2. motivul de „ordine publică”, care a servit drept temei pentru impunerea interdicției menționate, este prevăzut într-o lege națională care a fost adoptată în vederea transunerii unei alte norme de drept al Uniunii Europene;

1.3. motivul de „ordine publică” în sensul dispoziției din directiva menționată cuprinde de asemenea motivul de „apărare a drepturilor altor cetățeni”, atunci când se ia o măsură pentru asigurarea încasărilor la bugetul statului membru prin recuperarea creanțelor publice?

2. Rezultă din restricțiile și condițiile prevăzute pentru exercitarea dreptului de liberă circulație al cetățenilor Uniunii precum și din măsurile adoptate pentru aplicarea acestora în conformitate cu dreptul Uniunii, având în vedere circumstanțele din acțiunea principală, validitatea unei norme juridice naționale care prevede că un stat membru aplică unui resortisant al său, în calitate de administrator al unei societăți comerciale înregistrate în conformitate cu legislația statului respectiv, măsura administrativă coercitivă „interdicție de a părăsi țara” din cauza unei datorii neachitate către statul respectiv, care este calificată în conformitate cu legislația statului respectiv drept „substanțială”, dacă pentru recuperarea acestei creanțe se admite aplicarea procedurii de cooperare între statele membre prevăzută de Directiva 2008/55/CE a Consiliului din 26 mai 2008 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri în

coroborare cu Regulamentul (CE) nr. 1179/2008 al Comisiei din 28 noiembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a anumitor dispoziții din Directiva 2008/55?

3. Principiul proporționalității și restricțiile și condițiile prevăzute pentru exercitarea dreptului de liberă circulație al cetățenilor Uniunii, precum și măsurile adoptate pentru aplicarea acestora în conformitate cu dreptul Uniunii, și în special criteriile prevăzute la articolul 27 alineatele (1) și (2) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE trebuie interpretate în circumstanțele din acțiunea principală în sensul că acestea permit în condițiile existenței unei obligații fiscale a unei societăți comerciale înregistrate în conformitate cu legislația unui stat membru, care este calificată drept „datorie substanțială” conform legislației acestui stat, ca unei persoane fizice, care este administrator al societății respective, să i se interzică părăsirea acestui stat membru, dacă există în paralel următoarele situații:

3.1. existența unei obligații „substanțiale” către o instituție publică este considerată o amenințare reală, prezentă și semnificativă la adresa unui interes fundamental al societății, această apreciere fiind realizată de legiuitor prin introducerea măsurii administrative concrete „interdicția de a părăsi țara”;

3.2. nu este prevăzută o apreciere a circumstanțelor referitoare la comportamentul personal al administratorului și cu încălcarea drepturilor fundamentale ale acestuia, precum a dreptului acestuia de a exercita o activitate lucrativă care presupune deplasări în străinătate în contextul unui alt raport juridic;

3.3. după impunerea interdicției, nu sunt analizate consecințele asupra activității comerciale a societății debitoare și posibilitățile de achitare a obligației către instituția publică;

3.4. interdicția este impusă în urma unei cereri care are caracter obligatoriu dacă aceasta confirmă că există o obligație „substanțială” a unei anumite societăți comerciale către o instituție publică, că nu s-a constituit o garanție echivalentă cu suma datorată și cu dobânzile aferente și că persoana care face obiectul cererii de impunere a interdicției este membră a organelor de conducere a societății comerciale;

3.5. interdicția este impusă până la achitarea integrală a obligației sau până la constituirea unei garanții pentru obligația către instituția publică, fără să se prevadă posibilitatea persoanei vizate de a solicita examinarea acestei interdicții la autoritatea care a impus interdicția și fără să se țină seama de termenul de prescripție a obligației?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 13 septembrie 2010 — J.C. van Ardennen/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Cauza C-435/10)

(2010/C 317/32)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: J.C. van Ardennen

Pârât: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)

Întrebările preliminare

1. Directiva privind insolvența ⁽¹⁾, în special articolele 4, 5 și 10 din aceasta, trebuie interpretată în sensul că se opune, cu titlu general, unei reglementări naționale care condiționează posibilitatea ca lucrătorii al căror angajator se află în situație de insolvență să își exercite (deplin) dreptul de a obține preluarea creanțelor salariale neachitate de obligația de a se înregistra ca persoane aflate în căutarea unui loc de muncă cel târziu în prima zi lucrătoare ulterioară celei în care are loc sau ar fi trebuit să aibă loc, în mod rezonabil, încetarea raportului de muncă?

În cazul unui răspuns negativ:

2. Directiva privind insolvența, în special articolele 4, 5 și 10 din aceasta, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale care impune obligația de a se înregistra și lucrătorilor, care, în cursul perioadei de preaviz, desfășoară activități antreprenoriale sau profesionale?

3. Directiva privind insolvența, în special articolele 4, 5 și 10 din aceasta, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale potrivit căreia neîndeplinirea (la termen) a obligației de înregistrare poate să aibă drept urmare neachitarea unei părți a prestațiilor de insolvență, în condițiile în care cuantumul și durata de aplicare a măsurii depind de asemenea de data executării respectivei obligații?

⁽¹⁾ Directiva 80/987/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului (L 283, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 197).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Judicial de Vieira do Minho (Portugalia) la 13 septembrie 2010 — Manuel Alfonso Esteves/Axa — Seguros de Portugal SA

(Cauza C-437/10)

(2010/C 317/33)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Judicial de Vieira do Minho

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Manuel Alfonso Esteves

Pârâtă: Axa — Seguros de Portugal SA

Întrebările preliminare

În cazul unei coliziuni între vehicule și atunci când accidentul, din care au rezultat vătămări corporale și pagube materiale pentru unul dintre conducători (persoana vătămată care solicită despăgubiri), nu poate fi imputat niciunui dintre conducători cu titlu de culpă, este contrară dreptului comunitar și, în special, articolului 3 alineatul (1) din Directiva 72/166 ⁽¹⁾, articolului 2 alineatul (1) din Directiva 84/5 ⁽²⁾ și articolului 1 din Directiva 90/232 ⁽³⁾, în interpretarea dată de Curte acestor dispoziții, posibilitatea partajării răspunderii pentru risc [articolul 506 alineatele (1) și (2) din Codul civil] — partajare care se reflectă direct în valoarea despăgubirii convenite persoanei vătămate pentru prejudiciile patrimoniale și nepatrimoniale apărute ca urmare a vătămarilor corporale suferite, deoarece implică reducerea proporțională a acestei valori?

⁽¹⁾ Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO L 103, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 10)

⁽²⁾ Directiva 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983, A doua directivă privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO 1984, L 8, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 104)

⁽³⁾ Directiva 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990, A treia directivă privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO L 129, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 240)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal administrativ de Limoges (Franța) la 14 septembrie 2010 — Philippe Bonnarde/Agence de Services et de Paiement

(Cauza C-443/10)

(2010/C 317/34)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administrativ de Limoges

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Philippe Bonnarde

Pârâtă: Agence de Services et de Paiement

Întrebările preliminare

1. Dispozițiile din legislația Uniunii Europene, în special cele ale Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene menite să garanteze libera circulație, precum și cele ale Directivei 1999/37/CE a Consiliului din 29 aprilie 1999 privind documentele de înmatriculare pentru vehicule ⁽¹⁾, modificată prin Directiva 2003/127/CE ⁽²⁾, trebuie interpretate în sensul că se opun legislației unui stat membru care introduce un document special pentru înmatricularea vehiculelor, de tipul unui certificat de înmatriculare pe care trebuie înscrisă mențiunea „vehicul demonstrativ”, despre care se poate considera că nu are ca obiect o înmatriculare temporară în sensul articolului 1 din Directiva 1999/37/CE a Consiliului din 29 aprilie 1999, și, prin urmare, în sensul că aceste dispoziții se opun ca acordarea unui avantaj să poată fi condiționată de prezentarea unui astfel de document?
2. În cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, aceste dispoziții trebuie interpretate în sensul în care implică faptul că aplicarea, cu ocazia achiziționării unui vehicul într-un alt stat membru, a unei reglementări naționale care subordonează acordarea unui ajutor pentru achiziționarea de vehicule nepoluante care au făcut deja obiectul unei înmatriculări condiției ca certificatul privind această înmatriculare să conțină, potrivit reglementării statului membru, mențiunea „vehicul demonstrativ” trebuie eliminată atunci când vânzătorul vehiculului nu a putut el însuși beneficia de acest ajutor și atunci când:

— fie cumpărătorul prezintă un certificat de înmatriculare eliberat în celălalt stat membru și specific vehiculelor destinate demonstrațiilor,

— fie vehiculul prezintă, având în vedere în special data primei sale introduceri în circulație, caracteristicile prevăzute de reglementarea națională pentru a fi calificat drept vehicul demonstrativ?

⁽¹⁾ JO L 138, p. 57, Ediție specială, 07/vol. 7, p. 74.

⁽²⁾ Directiva Comisiei din 23 decembrie 2003 de modificare a Directivei 1999/37/CE a Consiliului privind documentele de înmatriculare pentru vehicule (JO 2004, L 10, p. 29, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 189).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 15 septembrie 2010 — Finanzamt Lüdenscheid/Christel Schriever

(Cauza C-444/10)

(2010/C 317/35)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Finanzamt Lüdenscheid

Pârâtă: Christel Schriever

Întrebările preliminare

1. Există un „transfer” al tuturor activelor, în sensul articolului 5 alineatul (8) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri ⁽¹⁾, atunci când un întreprinzător transmite proprietatea asupra stocului de mărfuri și a echipamentelor unității sale de desfacere cu amănuntul unui cumpărător și doar îi închiriază spațiul comercial pe care îl deține în proprietate?
2. În această privință, prezintă relevanță dacă spațiul comercial a fost cedat spre folosință printr-un contract de închiriere încheiat pe termen lung sau dacă acest contract de închiriere este încheiat pe perioadă nedeterminată și poate fi reziliat de ambele părți în scurt timp?

⁽¹⁾ JO L 145, p. 1.

Recurs introdus la 15 septembrie 2010 de ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 1 iulie 2010 în cauza T-62/08, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA/Comisia

(Cauza C-448/10 P)

(2010/C 317/36)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA (reprezentanți: T. Salonico, G. Barone și A. Marega, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate ⁽¹⁾ și a deciziei ⁽²⁾, în măsura în care neagă caracterul de despăgubire și de compensare al măsurii în litigiu, considerând-o, dimpotrivă, drept ajutor de stat ilicit și incompatibil și/sau
- anularea hotărârii atacate în măsura în care neagă că ordinul de recuperare cuprins în decizie este contrar principiului încrederii legitime și, în consecință, anularea hotărârii în măsura în care ordonă Republicii Italiene să procedeze de îndată la recuperarea ajutorului și a dobânzilor și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta apreciază că hotărârea atacată este afectată de eroare și că trebuie, prin urmare, să fie anulată pentru următoarele motive:

- încălcarea articolelor 107 și 108 TFUE, motivare contradictorie și eroare vădită din cauza unei denaturări a elementelor de probă furnizate, în măsura în care hotărârea interpretează măsura în litigiu ca fiind un ajutor de stat, iar nu o măsură compensatorie în favoarea recurenteii. Tribunalul a săvârșit o eroare interpretând restrictiv legislația și jurisprudența naționale invocate de recurentă în primă instanță, care demonstrează că măsura în litigiu nu constituie un ajutor de stat, dar a menținut finalitatea inițială de despăgubire prevăzută de legiuitorul italian în 1962 și recunoscută de Comisie și de Tribunal;
- încălcarea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 ⁽³⁾, precum și a principiului contradictorialității, motivare insuficientă, în măsura în care Tribunalul a concluzionat că ordinul de recuperare cuprins în decizie nu

este contrar principiului încrederii legitime. Hotărârea Tribunalului este afectată de eroare și nu este motivată adecvat, în măsura în care neagă că lipsa de răspuns prelungită a Comisiei față de explicațiile furnizate de autoritățile italiene la sfârșitul anului 1991 privind faptul că prima prelungire a tarifului Terni menține finalitatea inițială de despăgubire constituie o împrejurare de natură să dea naștere încrederii legitime a reclamantei în faptul că prelungirile tarifului Terni, printre care și măsura în litigiu, nu constituie un ajutor de stat.

- ⁽¹⁾ Hotărârea din 1 iulie 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Comisia, T-62/08, nepublicată încă în Repertoriu.
- ⁽²⁾ Decizia 2008/408/CE a Comisiei din 20 noiembrie 2007 privind ajutorul de stat C 36/A/06 (ex NN 38/06) pus în aplicare de Italia în favoarea ThyssenKrupp, Cementir și Nuova Terni Industrie Chimiche (JO L 144, p. 37)
- ⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [88 CE] (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 15 septembrie 2010 de Cementir Italia Srl împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 1 iulie 2010 în cauza T-63/08, Cementir Italia Srl/Comisia

(Cauza C-449/10 P)

(2010/C 317/37)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Cementir Italia Srl (reprezentanți: T. Salonico, G. Barone și A. Marega, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

- Anularea hotărârii atacate ⁽¹⁾ și a deciziei ⁽²⁾ întrucât au negat natura de despăgubire și de compensație a măsurii în litigiu, considerând-o în schimb ajutor de stat ilegal și incompatibil; și/sau
- anularea hotărârii atacate în partea în care neagă faptul că ordinul de recuperare din decizie este contrar principiului încrederii legitime și, în consecință, anularea deciziei în partea în care dispune recuperarea de îndată de către Republica Italiană a ajutorului, cu dobânzi;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea atacată este eronată și prin urmare trebuie anulată pentru următoarele motive:

1. încălcarea articolelor 107 TFUE și 108 TFUE, precum și motivarea contradictorie și eroarea vădită în urma denaturării elementelor de probă prezentate în legătură cu calificarea măsurii în litigiu drept ajutor de stat, iar nu ca măsură compensatorie în favoarea recurente. Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a interpretat în mod restrictiv normele și jurisprudența națională menționată de recurentă în primă instanță, care demonstrează că măsura în litigiu nu este ajutor de stat, ci și-a menținut natura de despăgubire prevăzută inițial de legiuitorul italian în 1962 și recunoscută de Comisie și de Tribunal.
2. încălcarea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 ⁽³⁾, precum și motivarea contradictorie și insuficientă, atunci când Tribunalul a reținut că ordinul de recuperare din decizie nu este contrar principiului protecției încrederii legitime. Hotărârea Tribunalului este eronată și nemotivată în mod corespunzător întrucât a negat că tăcerea îndelungată a Comisiei în ceea ce privește clarificările prezentate de autoritățile italiene la sfârșitul anului 1999 asupra faptului că prima prelungire a aplicării tarifului Terni și-ar menține finalitatea compensatorie originară reprezintă o împrejurare care poate întemeia încrederea legitimă a recurente cu privire la faptul că prelungirile aplicării tarifului Terni, printre care se numără și măsura în litigiu, nu constituie ajutor de stat.

⁽¹⁾ Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene (Camera a cincea) pronunțată la 1 iulie 2010 în cauza T-63/08.

⁽²⁾ Decizia 2008/408/CE a Comisiei din 20 noiembrie 2007 privind ajutorul de stat C 36/A/06 (ex NN 38/06) pus în aplicare de Italia în favoarea ThyssenKrupp, Cementir și Nuova Terni Industrie [Chimiche] (JO 2008, L 144, p. 37).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [88 CE] (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41)

Recurs introdus la 15 septembrie 2010 de Nuova Terni Industrie Chimiche SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 1 iulie 2010 în cauza T-64/08, Nuova Terni Industrie Chimiche SpA/Comisia

(Cauza C-450/10 P)

(2010/C 317/38)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Nuova Terni Industrie Chimiche SpA (reprezentanți: T. Salonico, G. Barone și A. Marega, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea hotărârii atacate ⁽¹⁾ și a deciziei ⁽²⁾ întrucât au negat natura de despăgubire și de compensație a măsurii în litigiu, considerând-o în schimb ajutor de stat ilegal și incompatibil; și/sau
- anularea hotărârii atacate în partea în care neagă faptul că ordinul de recuperare din decizie este contrar principiului încrederii legitime și, în consecință, anularea deciziei în partea în care dispune recuperarea de îndată de către Republica Italiană a ajutorului, cu dobânzi;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea atacată este eronată și prin urmare trebuie anulată pentru următoarele motive:

1. încălcarea articolelor 107 TFUE și 108 TFUE, precum și motivarea contradictorie și eroarea vădită în urma denaturării elementelor de probă prezentate în legătură cu calificarea măsurii în litigiu drept ajutor de stat, iar nu ca măsură compensatorie în favoarea recurente. Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a interpretat în mod restrictiv normele și jurisprudența națională menționată de recurentă în primă instanță, care demonstrează că măsura în litigiu nu este ajutor de stat, ci și-a menținut natura de despăgubire prevăzută inițial de legiuitorul italian în 1962 și recunoscută de Comisie și de Tribunal.
2. încălcarea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 ⁽³⁾, precum și motivarea contradictorie și insuficientă, atunci când Tribunalul a reținut că ordinul de recuperare din decizie nu este contrar principiului protecției încrederii legitime. Hotărârea Tribunalului este eronată și nemotivată în mod corespunzător întrucât a negat că tăcerea îndelungată a Comisiei în ceea ce privește clarificările prezentate de autoritățile italiene la sfârșitul anului 1999 asupra faptului că prima prelungire a aplicării tarifului Terni și-ar menține finalitatea compensatorie originară reprezintă o împrejurare care poate întemeia încrederea legitimă a recurente cu privire la faptul că prelungirile aplicării tarifului Terni, printre care se numără și măsura în litigiu, nu constituie ajutor de stat.

⁽¹⁾ Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene (Camera a cincea) pronunțată la 1 iulie 2010 în cauza T-64/08.

⁽²⁾ 2 Decizia 2008/408/CE a Comisiei din 20 noiembrie 2007 privind ajutorul de stat C 36/A/06 (ex NN 38/06) pus în aplicare de Italia în favoarea ThyssenKrupp, Cementir și Nuova Terni Industrie Chimiche [Chimiche] (JO 2008, L 144, p. 37).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [88 CE] (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41)

Recurs introdus la 16 septembrie 2010 de BNP Paribas și Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 1 iulie 2010 în cauza T-335/08, BNP Paribas și BNL/Comisia

(Cauza C-452/10 P)

(2010/C 317/39)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurente: BNP Paribas, Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) (reprezentanți: R. Silvestri, G. Escalar și M. Todino, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

— anularea în întregime a Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 1 iulie 2010, T-335/08, BNP Paribas și Banca Nazionale del Lavoro/Comisia, notificată prin fax la 1 iulie 2010 (JO C 221, 14.8.2010, p. 39) și, prin urmare:

(i) admiterea concluziilor formulate în primă instanță prin care se solicita anularea în întregime a Deciziei 2008/711/CE a Comisiei din 11 martie 2008 privind ajutorul de stat C 15/07 (ex NN 20/07) pus în aplicare de Italia, privind stimulentele fiscale în favoarea anumitor instituții de credit restructurate [notificată cu numărul C(2008) 869] (JO L 237, p. 70) sau

(ii) în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal pentru rejudicare în lumina hotărârii Curții;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Tribunalul nu a efectuat un control detaliat al deciziei Comisiei, renunțând la a verifica legitimitatea opțiunii Comisiei de a nu ține seama de situația societăților cedente pentru determinarea naturii selective a schemei în litigiu.
2. Tribunalul a denaturat jurisprudența Curții care permite să se justifice caracterul specific al unei măsuri fiscale în lumina

logicii sistemului general de impozite, reținând ca parametri pentru propria evaluare numai coordonatele sugerate de Comisie în propria decizie.

3. Tribunalul a denaturat jurisprudența referitoare la condiția selectivității unui ajutor de stat, potrivit căreia caracterul selectiv al unei măsuri fiscale se evaluează având în vedere numai efectele pe care le poate produce din punctul de vedere al impozitării.
4. Tribunalul a săvârșit o denaturare a situației de fapt, reținând în mod eronat că schema de realiniere generală nu a permis întreprinderilor să realinieze costul fiscal al bunurilor referitoare la active primite în contrapartidă la valori mai mari înscrise în bilanț.
5. În final, Tribunalul s-a substituit Comisiei în mod nelegitim, elaborând din nou o motivație în susținerea deciziei atacate a Comisiei.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 17 septembrie 2010 — Oliver Jestel/Hauptzollamt Aachen

(Cauza C-454/10)

(2010/C 317/40)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Oliver Jestel

Pârât: Hauptzollamt Aachen

Întrebările preliminare

1. Devine debitor vamal, în urma „participării” la introducerea ilegală pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, în sensul articolului 202 alineatul (3) [OR 2] a doua liniuță din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, persoana care, fără să contribuie în mod direct la introducerea mărfurilor, intermediază încheierea contractelor de cumpărare ce au ca obiect mărfurile respective, cunoscând astfel faptul că vânzătorul urmează să livreze mărfurile sau o parte a acestora prin posibila sustragere de la plata taxelor la import?

2. Dacă situația se regăsește în speță, este suficient ca persoana în cauză să considere acest lucru posibil sau persoana respectivă este considerată debitor vamal numai în cazul în care se așteaptă ca acest lucru să se producă?

Recurs introdus la 20 septembrie 2010 de Freistaat Sachsen și de Land Sachsen-Anhalt împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 8 iulie 2010 în cauza T-396/08, Freistaat Sachsen și Land Sachsen-Anhalt/Comisia Europeană

(Cauza C-459/10 P)

(2010/C 317/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurenți: Freistaat Sachsen și Land Sachsen-Anhalt (reprezentanți: A. Rosenfeld și I. Liebach, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurenților

- Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene (Camera a opta) din 8 iulie 2010, pronunțate în cauza T-396/08, Freistaat Sachsen și Land Sachsen-Anhalt/Comisia ca urmare a anulării în parte a Deciziei 2008/878/CE a Comisiei din 2 iulie 2008 privind ajutorul de stat ce urmează a fi pus în aplicare de Germania în favoarea DHL și anularea articolului 1 primul paragraf din Decizia 2008/878/CE a Comisiei din 2 iulie 2008;
- în subsidiar, anularea hotărârii menționate și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunalul Uniunii Europene;
- obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recursul este îndreptat împotriva hotărârii Tribunalului prin care a fost respinsă acțiunea recurenților având ca obiect anularea în parte a Deciziei 2008/878/CE a Comisiei din 2 iulie 2008. Prin această decizie, Comisia a declarat incompatibilă cu piața comună o mare parte a ajutorului pentru formare notificat, pe care Freistaat Sachsen și Land Sachsen-Anhalt urmau să îl pună în aplicare în favoarea DHL.

Prin intermediul recursului, recurenții critică următoarele încălcări ale dreptului Uniunii, săvârșite de Tribunal:

- Tribunalul încalcă Regulamentul (CE) nr. 68/2001, fostul articol 87 alineatul (3) litera (c) CE și principiul egalității de tratament, deoarece examinarea necesității ajutorului este eronată din punct de vedere juridic. Încălcarea Regula-

mentul (CE) nr. 68/2001 rezultă din faptul că au fost examinate criteriile materiale neprevăzute de regulament, ceea ce este permis, în mod excepțional, numai atunci când particularitățile speței justifică o astfel de examinare. Fostul articol 87 alineatul (3) CE a fost încălcat deoarece, în mod eronat din punct de vedere juridic, Tribunalul nu a recunoscut faptul că ajutoarele pentru formare contribuie sau pot contribui la atingerea obiectivelor fostului articol 87 alineatul (3) litera (c) CE, iar acest aspect trebuie să fie luat în considerare de către Comisie în cadrul examinării circumstanțiate potrivit articolului 87 alineatul (3) CE. În sfârșit, există o încălcare a principiului egalității de tratament deoarece, în decizii anterioare adoptate în cauze similare, Comisia nici nu a examinat și nici nu a constatat necesitatea ajutoarelor pentru formare. Nu se observă o justificare obiectivă pentru acest tratament diferit.

- Chiar dacă trebuie să se pornească de la ideea că criteriul necesității a fost luat în considerare în mod corect, există, totuși, o eroare de drept. În acest sens, recurenții invocă faptul că Tribunalul a încălcat Regulamentul (CE) nr. 68/2001, Orientările Comisiei pentru ajutoare de stat în scop regional, precum și fostul articol 87 alineatul (3) litera (a) CE deoarece nu a inclus efectele stimulative asupra alegerii amplasamentului în examinarea necesității ajutoarelor, săvârșind astfel o eroare de drept. Faptul că ajutoarele pentru formare pot conține cel puțin și aspecte regionale rezultă din formularea Regulamentului (CE) nr. 68/2001. Presupunerea Tribunalului că promovarea unităților comerciale din regiunile defavorizate și instalarea de noi întreprinderi ar putea să se realizeze numai prin intermediul ajutoarelor regionale este greșită.
- În plus, Tribunalul a încălcat Regulamentul (CE) nr. 68/2001, fostul articol 87 alineatul (3) litera (c) CE, precum și principiul egalității de tratament de asemenea prin faptul că a aplicat, în mod eronat din punct de vedere juridic, criteriul subiective în ceea ce privește aprecierea necesității ajutorului. Pe de o parte, Tribunalul nu ar fi trebuit să ia în considerare în această privință practica comercială și strategia comercială a beneficiarului ajutorului deoarece în acest fel întreprinderile care impun, pe baza standardelor interne, un nivel de formare ridicat ar fi discriminate din punct de vedere al dreptului ajutoarelor de stat în raport cu întreprinderile care au un nivel de formare redus. Pe de altă parte, ajutoarele nu ar fi trebuit considerate ca nefiind necesare numai pentru motivul că acestea sunt prevăzute în norme juridice naționale, deoarece aceasta conduce la situația ca întreprinderile din state membre cu un nivel de formare ridicat, impus de lege, să fie discriminate în raport cu întreprinderile din state membre cu un nivel de formare comparativ redus.
- În sfârșit, Tribunalul a încălcat fostul articol 87 alineatul (3) litera (c) CE de asemenea prin faptul că în mod eronat din punct de vedere juridic nu a luat în considerare efectele externe pozitive ale măsurilor de formare în cauză.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 20 septembrie 2010 — Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget Aktiebolag, Storyside AB/Perfect Communication Sweden AB

(Cauza C-461/10)

(2010/C 317/42)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget Aktiebolag, Storyside AB

Pârâtă: Perfect Communication Sweden AB

Întrebările preliminare

1. Directiva 2006/24/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice și de modificare a Directivei 2002/58/CE (Directiva privind păstrarea datelor), în special articolele 3, 4, 5 și 11 din aceasta, se opune aplicării unei dispoziții de drept intern care se întemeiază pe articolul 8 din Directiva 2004/48/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală și care, cu scopul de a identifica un anumit abonat, permite ca un furnizor de servicii internet să fie obligat, în cadrul unei proceduri civile, să furnizeze unui titular al dreptului de autor sau reprezentantului acestuia informații cu privire la abonatul cărui acest furnizor de servicii internet i-a alocat o anumită adresă IP, adresă despre care se susține că a fost utilizată în cadrul încălcării dreptului de autor? Întrebarea se bazează pe prezumția că reclamantul a prezentat probe care dovedesc existența încălcării unui anumit drept de autor și că măsura este proporțională.
2. Răspunsul la prima întrebare este influențat de faptul că statul membru nu a transpus Directiva privind păstrarea datelor în pofida faptului că termenul prevăzut pentru transpunerea directivei a expirat?

⁽¹⁾ JO L 105, p. 24, Ediție specială, 13/vol. 53, p. 51.

⁽²⁾ JO L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56.

Recurs introdus la 24 septembrie 2010 de Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 8 iulie 2010 în cauza T-331/06, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Agenția Europeană de Mediu (AEM)

(Cauza C-462/10 P)

(2010/C 317/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (reprezentant: N. Korogiannakis, avocat)

Cealaltă parte în proces: Agenția Europeană de Mediu (AEM)

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- Anularea hotărârii Tribunalului;
- anularea deciziei AEM de respingere a ofertei recurente și de atribuire a contractului ofertantului selectat;
- obligarea AEM la plata cheltuielilor de judecată ale recurente efectuate în legătură cu acțiunea în cauza T-331/06 și cu prezentul recurs, chiar și în situația respingerii prezentului recurs.

Motivul și principalele argumente

1. Recurenta susține că Tribunalul a comis o eroare de drept prin interpretarea greșită sau prin neaplicarea articolului 97 din Regulamentul financiar ⁽¹⁾ și a articolului 138 din Normele de aplicare, în condițiile în care anunțarea subcrierilor anterior depunerii ofertelor este esențială pentru ca ofertanții să poată depune cele mai bune oferte. Tribunalul a respins eronat argumentul recurente privind amestecarea criteriilor de selecție cu cele de atribuire pentru motivul formulării tardive a acestuia. Potrivit recurente, chiar dacă abordarea urmată de Tribunal este corectă, acesta a interpretat greșit prevederile anunțului de participare atunci când a examinat dacă utilizarea unor curriculum vitae individuale în etapa de atribuire a încălcat prevederile anunțului de participare.
2. În continuare, recurenta susține că nu îi este imputabil faptul că raportul comisiei de evaluare este redactat astfel încât nu se poate demonstra cum a ajuns această comisie la concluzia

sa. Dacă AEM nu a aplicat o reevaluare a subcriteriilor, aceasta ar fi trebuit să conducă direct la anularea deciziei atacate din cauza motivării insuficiente în condițiile în care faptul că „nu este evident” ce fel de criterii au fost utilizate este parte a obligației de motivare.

3. În ceea ce privește politica de mediu, se susține că Tribunalul a greșit atunci când a considerat că un criteriu de atribuire redactat în termeni atât de generali este îndeplinit prin simpla certificare a depunerii care este numai unul dintre mijloacele de probă. De asemenea, Tribunalul a greșit și atunci când nu a ținut seama de faptul că politica de mediu nu poate fi examinată decât în faza de selecție.
4. Tribunalul a considerat că AEM nu a încălcat articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar și articolul 149 alineatul (2) din Normele de aplicare prin necomunicarea întregului raport de evaluare ofertanților care au depus o cerere în acest sens pentru a putea să aprecieze motivele respingerii ofertelor lor.
5. În plus, raționamentul Tribunalului, pe lângă faptul că este eronat, este contrar nu numai obligației generale și preexistente de motivare, ci și Tratatului de la Lisabona care conferă Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor, în special articolului 41 din aceasta.
6. În sfârșit, recurența susține că hotărârea atacată nu numai că nu a motivat suficient respingerea motivelor privind eroarea vădită de apreciere, dar nici măcar nu le-a examinat în mod individual.

(¹) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198.

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-466/10)

(2010/C 317/44)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Patakia și D. Kukovec, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin recurgerea la procedura de negociere, fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare pentru gestionarea deșeurilor medicale periculoase de natură infecțioasă (RMP-CI) care provin din spitalele care se află în competența primei Dioikisi Ygeionomikis Perifereias Attikis (prima direcție sanitară din regiunea Attica), Republica Elenă a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 28 din Directiva 2004/18, în măsura în care nu sunt îndeplinite condițiile niciuneia dintre excepțiile prevăzute la articolul 31 din directivă și, în special, condițiile prevăzute la articolul 31 alineatul (1) litera (c) care justifică derogarea de la norma generală și recurgerea la procedura excepțională prevăzută la articolul în discuție;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. În urma unei plângeri care i-a parvenit, Comisia Europeană a desfășurat o investigație cu privire la invitația formulată de Comisia pentru prestarea serviciilor sanitare având ca obiect participarea la o cerere de ofertă prin procedura de negociere, fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, privind gestionarea deșeurilor medicale periculoase de natură infecțioasă (RMP-CI) care provin din spitalele care se află în competența primei Dioikisi Ygeionomikis Perifereias Attikis.
2. Comisia amintește că în regulă generală se impune publicarea unui anunț de participare care să cuprindă condiții bine definite și clare și că procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare este admisă doar în mod excepțional, în cazurile foarte specifice definite la articolele 30 și 31 din Directiva 2004/18 și care trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte, în timp ce sarcina probei privind existența reală a împrejurărilor extraordinare care justifică derogarea revine persoanei care invocă dispozițiile în discuție.
3. În consecință, Comisia consideră că din invitația respectivă rezultă clar că, deși autoritatea contractantă a recurs la procedura excepțională prevăzută la articolul 31 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2004/18, aceasta nu a dovedit că au fost îndeplinite condițiile prevăzute de această dispoziție care justifică recurgerea la procedura menționată.
4. În opinia Comisiei, autoritatea contractantă, prin faptul că a recurs la o procedură de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 28 din directiva menționată, în măsura în care nu sunt îndeplinite condițiile niciuneia dintre excepțiile prevăzute la articolul 31 din directivă și, în special, condițiile prevăzute la articolul 31 alineatul (1) litera (c) care justifică derogarea de la norma generală și recurgerea la procedura excepțională prevăzută la articolul menționat.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 29 septembrie 2010 — CNH Global/OAPI (Combinăție a culorilor roșu, negru și gri pentru un tractor)

(Cauza T-378/10) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare care constă într-o combinație a culorilor roșu, negru și gri aplicate pe suprafețele exterioare ale unui tractor — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 317/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: CNH Global NV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: M. Edenborough, barrister, și R. Harrison, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

A acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 5 iulie 2007 (cauza R 1642/2006-1) privind o cerere de înregistrare ca marcă comunitară a semnului reprezentând un tractor în culorile roșu, negru și gri,

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă CNH Global NV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 297, 8.12.2007.

Hotărârea Tribunalului din 29 septembrie 2010 — Interflon/OAPI — Illinois Tool Works (FOODLUBE)

(Cauza T-200/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală FOODLUBE — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și articolul 51 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 317/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Interflon BV (Rosendaal, Țările de Jos) (reprezentant: S. Wertwijn, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Novais Gonçalves, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Illinois Tool Works, Inc. (Glenview, Illinois, Statele Unite)

Obiectul

A acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 3 martie 2008 (cauza R 638/2007-2), privind o procedură de declarare a nulității între Interflon BV și Illinois Tool Works, Inc.

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 3 martie 2008 (cauza R 638/2007-2) în măsura în care prin aceasta se respinge calea de atac în ceea ce privește produsele chimice destinate industriei, care fac parte din clasa 1 și uleiurile și grăsimile industriale, precum și lubrifianții care fac parte din clasa 4.
2. Respinge acțiunea pentru restul capetelor de cerere.
3. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 183, 19.7.2008.

Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2010 — Market Watch/OAPI — Ares Trading (Seroslim)(Cauza T-201/08) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Seroslim — Marca comunitară verbală anterioară SEROSTIM — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]*”]

(2010/C 317/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Market Watch Franchise Consulting, Inc. (Freeport, Bahamas) (reprezentant: J. Korab, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Ares Trading SA (Aubonne, Elveția) (reprezentanți: M. De Justo Bailey și M. De Justo Vazquez, avocați)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 6 martie 2008 (cauza R 805/2007-2) privind o procedură de opoziție între Ares Trading SA și Market Watch Franchise Consulting, Inc.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Market Watch Franchise Consulting, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 197, 2.8.2008.

Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2010 — C-Content/Comisia(Cauza T-247/08) ⁽¹⁾

[„*Răspundere extracontractuală — Contracte de achiziții publice de servicii — Proceduri de cerere de ofertă comunitare — Servicii de publicare electronică — Neregularități și încălcări ale dreptului comunitar despre care se pretinde că au fost săvârșite de Oficiul pentru Publicații — Termen de prescripție — Legătură de cauzalitate*”]

(2010/C 317/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: C-Content BV (Bois-le-Duc, Țările de Jos) (reprezentant: M. Meulenbelt, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial E. Manhaeve și N. Bambara, agenți, asistați de O. Soudry, consilier, și de A. Nucara, avocat, ulterior E. Manhaeve și N. Bambara, asistați de O. Soudry și de E. Petritsi, avocat)

Obiectul

Acțiune în despăgubiri având ca obiect repararea prejudiciului pretins a fi suferit de reclamantă ca urmare a neregularităților și a încălcărilor dreptului comunitar pe care le-ar fi săvârșit Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene în cadrul mai multor proceduri de cerere de ofertă comunitare privind servicii de publicare electronică

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca fiind în parte inadmisibilă și în parte neîntemeiată.
2. Obligă C-Content BV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 209, 15.8.2008.

Hotărârea Tribunalului din 7 octombrie 2010 — DHL Aviation și DHL Hub Leipzig/Comisia

(Cauza T-452/08) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Transport aerian — Garanții referitoare la exploatarea noului nod european al companiei DHL de la aeroportul Leipzig-Halle — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestuia”)

(2010/C 317/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: DHL Aviation SA/NV (Zaventem, Belgia) și DHL Hub Leipzig GmbH (Schkeuditz, Germania) (reprezentați: A. Burnside, solicitator, și B. van de Walle de Ghelcke, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: K. Gross, B. Martenczuk și E. Righini, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei 2008/948/CE a Comisiei din 23 iulie 2008 referitoare la ajutoarele acordate de Germania companiei DHL și aeroportului Leipzig-Halle (JO L 346, p. 1)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă DHL Aviation SA/NV și DHL Hub Leipzig GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 6, 10.1.2009.

Hotărârea Tribunalului din 30 septembrie 2010 — Granuband/OAPI — Granuflex (GRANUFlex)

(Cauza T-534/08) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară figurativă GRANUFlex — Denumire socială și nume comercial anterioare GRANUFLEX — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (4) și articolul 52 alienatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 8 alineatul (4) și articolul 53 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”)

(2010/C 317/50)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Granuband BV (Krommenie, Țările de Jos) (reprezentant: M. Ellens, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: W. Verburg, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Granuflex Ipari és Kereskedelmi Kft (Budapesta, Ungaria) (reprezentant: K. Szamosi, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 15 septembrie 2008 (cauza R 1277/2007-2) privind o procedură de declarare a nulității între Granuflex Ipari és Kereskedelmi Kft și Granuband BV

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Granuband BV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 44, 21.2.2009.

Hotărârea Tribunalului din 7 octombrie 2010 — Deutsche Behindertenhilfe — Aktion Mensch/OAPI (diegesellschafter.de)

(Cauza T-47/09) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale diegesellschafter.de — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”)

(2010/C 317/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Behindertenhilfe — Aktion Mensch eV (Mayence, Germania) (reprezentați: V. Töbelmann și A. Piltz, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Pohlmann, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 27 noiembrie 2008 (cauza R 1094/2008-1) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal diegesellschafter.de ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Obligă Deutsche Behindertenhilfe — Aktion Mensch eV la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 102, 1.5.2009.

Hotărârea Tribunalului din 30 septembrie 2010 — Kadi/Comisia

(Cauza T-85/09) (¹)

[Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al Quaida și cu talibanii — Regulamentul (CE) nr. 881/2002 — Înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale unei persoane ca urmare a includerii acesteia pe o listă stabilită de un organ al Națiunilor Unite — Comitetul pentru sancțiuni — Includere ulterioară în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 — Acțiune în anulare — Drepturi fundamentale — Dreptul de a fi ascultat, dreptul la un control jurisdicțional efectiv și dreptul la respectarea proprietății]

(2010/C 317/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Yassin Abdullah Kadi (Jeddah, Arabia Saudită) (reprezentanți: D. Anderson, QC, M. Lester, barrister, și G. Martin, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial P. Hetsch, P. Aalto și F. Hoffmeister, ulterior P. Hetsch, F. Hoffmeister și E. Paasivirta, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop, E. Finnegan, R. Szostak, agenți); Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și L. Butel, agenți); Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: S. Behzadi-Spencer și E. Jenkinson, agenți, asistați de D. Barrister, barrister)

Obiectul

Anularea Regulamentului (CE) nr. 1190/2008 al Comisiei din 28 noiembrie 2008 de modificare pentru a 101-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a anumitor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al Quaida și cu talibanii (JO L 322, p. 25), în măsura în care acesta îl privește pe reclamant.

Dispozitivul

1. Anulează Regulamentul (CE) nr. 1190/2008 al Comisiei din 28 noiembrie 2008 de modificare pentru a 101-a oară a Regula-

mentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a anumitor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al Quaida și cu talibanii, în măsura în care îl privește pe domnul Yassin Abdullah Kadi.

2. Obligă Comisia Europeană să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de domnul Kadi.

3. Consiliul Uniunii Europene, Republica Franceză și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 90, 18.4.2009.

Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2010 — Strategi Group/OAPI — RBI (STRATEGI)

(Cauza T-92/09) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale STRATEGI — Marca națională verbală anterioară Stratégies — Motiv relativ de refuz — Proba utilizării mărcii anterioare — Articolul 43 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] și Norma 22 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”]

(2010/C 317/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Strategi Group Ltd (Manchester, Regatul Unit) (reprezentant: N. Saunders, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Reed Business Information (RBI) (Issy-Les-Moulineaux, Franța) (reprezentant: A. Messas, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 18 decembrie 2008 (cauza R 1581/2007-2) privind o procedură de opoziție între Reed Business Information (RBI) și Strategi Group Ltd

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Obligă *Strategi Group Ltd* la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 113, 16.5.2009.

**Hotărârea Tribunalului din 7 octombrie 2010 —
Comisia/Gal-Or**

(Cauza T-136/09) (¹)

(„Clauza compromisorie — Contract de sprijin financiar încheiat în cadrul unui program de cercetare și dezvoltare tehnologică în domeniul energiei ne-nucleare — Nerespectarea contractului — Restituirea sumelor plătite în avans — Dobânzi de întârziere — Judecare în lipsă”)

(2010/C 317/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. M. Rouchaud-Joët și F. Mirza, agenți, asistați inițial de B. Katan și M. van der Woude, avocați, ulterior de B. Katan)

Pârât: Benjamin Gal-Or (Jupiter, Florida, Statele Unite)

Obiectul

Acțiune întemeiată pe o clauză compromisorie având ca obiect obligarea domnului Benjamin Gal-Or la restituirea sumei de 205 611 de euro pe care Comisia i-a achitat-o în executarea contractului nr. IN/004/97, majorată cu dobânzi de întârziere, precum și la plata de dobânzi de întârziere pentru suma de 9 231,25 euro, reprezentând cheltuielile efectuate în cadrul unei proceduri inițiate de domnul Gal-Or împotriva Comisiei în fața instanțelor olandeze

Dispozitivul

1. Îl obligă pe domnul Benjamin Gal-Or să plătească Comisiei Europene suma de 205 611 de euro, datorată în principal, majorată cu dobânzi cu rata de:

- 2,75 % începând de la 2 martie 2003;
- 2,50 % începând de la 7 martie 2003;
- 2,00 % începând de la 6 iunie 2003;
- 2,25 % începând de la 6 decembrie 2005;
- 2,50 % începând de la 8 martie 2006;
- 2,75 % începând de la 15 iunie 2006;
- 3,00 % începând de la 9 august 2006;

- 3,25 % începând de la 11 octombrie 2006;
- 3,50 % începând de la 13 decembrie 2006;
- 3,75 % începând de la 14 martie 2007;
- 4,00 % începând de la 13 iunie 2007;
- 4,25 % începând de la 9 iulie 2008;
- 3,75 % începând de la 15 octombrie 2008;
- 3,25 % începând de la 12 noiembrie 2008;
- 2,50 % începând de la 10 decembrie 2008;
- 2,00 % începând de la 21 ianuarie 2009;
- 1,50 % începând de la 11 martie 2009;
- 1,25 % începând de la 8 aprilie 2009;
- 1,00 % începând de la 13 mai 2009.

2. Respinge celelalte capete de cerere.

3. Îl obligă pe domnul Gal-Or la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 141, 20.6.2009.

**Hotărârea Tribunalului din 7 octombrie 2010 — Accenture
Global Services/OAPI — Silver Creek Properties (acsensa)**

(Cauza T-244/09) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative acsensa — Mărci comunitare și naționale verbale și figurative anterioare ACCENTURE și accenture — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsa similitudinii semnelor — Articolul 8 alineatul 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Obligația de motivare — Articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009)”]

(2010/C 317/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Accenture Global Services GmbH (Schaffhausen, Elveția) (reprezentant: R. Niebel, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Mondéjar Ortuño, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Silver Creek Properties SA (Panama, Panama)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 20 martie 2009 (cauza R 802/2008-2) privind o procedură de opoziție între Accenture Global Services GmbH și Silver Creek Properties SA.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Accenture Global Services GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 193, 15.8.2009.

Hotărârea Tribunalului din 30 septembrie 2010 — PVS/OAPI — MeDiTA Medizinische Kurierdienst (medidata)

(Cauza T-270/09) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative medidata — Marcă națională verbală anterioară MeDiTA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Similitudinea serviciilor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 317/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: PVS — Privatärztliche Verrechnungsstelle Rhein-Ruhr GmbH (Mülheim an der Ruhr, Germania) (reprezentant: F. Lindberg, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Pohlmann, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: MeDiTA Medizinische Kurierdienst- und Handelsgesellschaft mbH (Düsseldorf, Germania) (reprezentant: T. Schulte-Beckhausen, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 14 mai 2009 (cauza R 1724/2007-4) privind o

procedură de opoziție între MeDiTA Medizinische Kurierdienst- und Handelsgesellschaft mbH și PVS — Privatärztliche Verrechnungsstelle Rhein-Ruhr GmbH

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă PVS — Privatärztliche Verrechnungsstelle Rhein-Ruhr GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 220, 12.9.2009.

Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2010 — Rosenruist/OAPI (Reprezentarea a două linii curbe pe un buzunar)

(Cauza T-388/09) (¹)

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative reprezentând două linii curbe pe un buzunar — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2010/C 317/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Rosenruist — Gestão e serviços, Lda (Funchal, Portugalia) (reprezentanți: S. Rizzo și S. González Malabia, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 18 iunie 2009 (cauza R 237/2009-2) privind o cerere de înregistrare ca marcă comunitară a unui semn figurativ reprezentând două linii curbe pe un buzunar

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Rosenruist — Gestão e serviços, Lda la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 282, 21.11.2009

Ordonanța Tribunalului din 27 septembrie 2010 — Hidalgo/OAPI — Bodegas Hidalgo — La Gitana (HIDALGO)

(Cauza T-365/08) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Anularea înregistrării mărcii naționale aflate la originea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)

(2010/C 317/58)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Emilio Hidalgo, SA (Jerez de la Frontera, Spania) (reprezentant: M. Esteve Sanz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Bodegas Hidalgo — La Gitana, SA (Sanlucar de Barrameda, Spania) (reprezentanți: S. Rivero Galán, J.M. Sanjuán de Coca, avocați)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 11 iunie 2008 (cauza R 1329/2007-4), privind o procedură de opoziție între Emilio Hidalgo SA și Bodegas Hidalgo — La Gitana SA.

Dispozitivul

1. Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului.
2. Fiecare dintre părți suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 272, 25.10.2008.

Ordonanța Tribunalului din 24 septembrie 2010 — Kerstens/Comisia

(Cauza T-498/09 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2005 — Atribuirea de puncte de prioritate — Sarcina probei — Dreptul la apărare — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”)

(2010/C 317/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Petrus Kerstens (Overijse, Belgia) (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 29 septembrie 2009, Kerstens/Comisia (F-102/07, nepublicată încă în Repertoriu), prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Îl obligă pe domnul Petrus Kerstens la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 51, 27.2.2010.

Acțiune introdusă la 12 septembrie 2010 — Hamas/Consiliul

(Cauza T-400/10)

(2010/C 317/60)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Hamas (reprezentant: L. Glock, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea Avizului C 188/13 al Consiliului din 13 iulie 2010;
- anularea Deciziei 2010/386/PESC a Consiliului din 12 iulie 2010;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 610/2010 al Consiliului din 12 iulie 2010;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul solicită anularea Avizului 2010/C 188/09 al Consiliului ⁽¹⁾, a Deciziei 2010/386/PESC a Consiliului ⁽²⁾, precum și a Regulamentului de punere în aplicare nr. 610/2010 al Consiliului ⁽³⁾, întrucât numele organizației reclamante este menținut

pe lista persoanelor, grupurilor și entităților ale căror fonduri și resurse economice sunt înghețate în temeiul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC⁽⁴⁾ și al articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 în vederea combaterii terorismului.

În susținerea acțiunii formulate, reclamantul invocă șapte motive întemeiate, în ceea ce privește Avizul 2010/C 188/09 al Consiliului:

- pe încălcarea articolului 297 alineatul (2) al treilea paragraf TFUE în măsura în care reclamantul nu ar fi primit notificarea acestui aviz, iar o simplă comunicare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* nu ar putea fi considerată o astfel de notificare a actului;
- pe o încălcare a articolului 41 alineatul (2) litera (b) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât acest aviz a fost aproape inaccesibil pentru reclamant;
- pe o încălcare a articolului 6 alineatul 3 litera a) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO) cu privire la dreptul acuzatului să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa;

iar în ceea ce privește Decizia 2010/386/PESC și Regulamentul nr. 610/2010:

- pe eroarea vădită de apreciere, întrucât Hamas este un guvern ales în mod legitim care nu poate fi înscris pe lista teroriștilor potrivit principiului neamestecului în chestiunile interne ale unui stat;
- pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantului prin încălcarea:
 - dreptului său la apărare, precum și a dreptului la o bună administrare, întrucât decizia de menținere a reclamantului pe lista persoanelor, grupurilor și entităților ale căror fonduri și resurse economice sunt înghețate nu a fost precedată de o comunicare a elementelor reținute împotriva acestuia, iar reclamantului nu i s-a dat posibilitatea să își susțină în mod util punctul de vedere față de aceste elemente; și
 - dreptului de proprietate, în măsura în care înghețarea fondurilor reclamantului ar constitui o restricționare nejustificată a dreptului său de proprietate;
 - pe încălcarea obligației de motivare întemeiate pe articolul 296 TFUE în măsura în care Consiliul nu ar fi dat o motivare expresă nici în Decizia 2010/386/PESC, nici în Regulamentul nr. 610/2010.

(¹) Anularea avizului 2010/C 188/09 al Consiliului din 13 iulie 2010 în atenția persoanelor, grupurilor și entităților care figurează pe lista prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (JO C 188, p. 13).

(²) Decizia 2010/386/PESC a Consiliului din 12 iulie 2010 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO L 178, p. 28).

(³) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 610/2010 al Consiliului din 12 iulie 2010 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1285/2009 (JO L 178, p. 1)

(⁴) Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea unor măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO L 344, p. 93).

Acțiune introdusă la 14 septembrie 2010 — Republica Ungară/Comisia

(Cauza T-407/10)

(2010/C 317/61)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Republica Ungară (reprezentanți: Fehér M., Szíjjártó K., agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea articolului 1 alineatele (3) și (4) și a Anexei 2 la Decizia C(2010) 4593 din 8 iulie 2010 privind proiectul major intitulat „Modernizarea căii ferate Budapest-Kelenföld Székesfehérvár-Boba, tronsonul I, faza întâi” în cadrul programului operațional „Transporturi” care prevede sprijin financiar structural acordat prin intermediul Fondului european de dezvoltare regională și al Fondului de coeziune, în măsura în care aceste dispoziții stabilesc valoarea maximă căreia trebuie să i se aplice rata de cofinanțare astfel încât să se excludă din cheltuielile eligibile anumite cheltuieli reprezentând taxa pe valoarea adăugată;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta atacă în parte Decizia C(2010) 4593 a Comisiei din 8 iulie 2010 privind proiectul major intitulat „Modernizarea căii ferate Budapest-Kelenföld Székesfehérvár-Boba, tronsonul I, faza întâi” în cadrul programului operațional „Transporturi” care prevede sprijin financiar structural acordat, în contextul obiectivului de convergență, prin intermediul Fondului european de dezvoltare regională și al Fondului de coeziune. În această decizie, Comisia a autorizat plata unei contribuții financiare din Fondului european de dezvoltare regională și din Fondul de coeziune pentru proiectul în discuție. În plus, Comisia a considerat că suma reprezentând taxa pe valoarea adăugată, care este cheltuială eligibilă, nu poate fi inclusă în valoarea maximă căreia trebuie să i se aplice rata de cofinanțare prioritară a programului operațional în cazul proiectului major în discuție.

În acțiunea formulată, reclamanta susține că prin adoptarea deciziei atacate Comisia a încălcat normele dreptului Uniunii aplicabile în materie și în special articolul 56 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ și articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1084/2006 ⁽²⁾.

Reclamanta consideră că articolul 3 litera (e) din Regulamentul nr. 1084/2006 prevede în mod clar că taxa pe valoarea adăugată recuperabilă nu este eligibilă pentru o intervenție în cadrul Fondului de Coeziune. În opinia reclamantei, din această prevedere se deduce în mod evident că, în schimb, taxa pe valoarea adăugată nerecuperabilă este o cheltuială eligibilă. În consecință, ținând seama că, potrivit reglementării Uniunii sau reglementării naționale privind TVA-ul, beneficiarul proiectului major vizat de decizia atacată (Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt.) nu are calitatea de persoană obligată la plata TVA-ului, astfel încât nu poate solicita recuperarea taxei pe valoarea adăugată pe care a plătit-o, în decizia atacată, Comisia nu ar fi trebuit să excludă de la subvenționare cheltuielile reprezentând această taxă.

În plus, reclamanta reproșează Comisiei că prin decizia atacată a privat statele membre de competența care le revine în temeiul articolului 56 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1083/2006, atunci când a considerat drept neeligibile cheltuielile pe care Regulamentul nr. 1084/2006 nu le include printre cheltuielile neeligibile.

Reclamanta susține de asemenea că criteriul Comisiei potrivit căruia TVA-ul suportat de beneficiar este „recuperabil” prin TVA-ul asupra redevenței încasate de entitatea care gestionează infrastructura construită de beneficiar presupune o interpretare extensivă a noțiunii „taxă pe valoarea adăugată recuperabilă” în sensul articolului 3 litera (e) din Regulamentul nr. 1084/2006, care nu se încadrează în ipoteza prevăzută de această dispoziție și care, mai mult, este contrară legislației în materia taxei pe valoarea adăugată din dreptul Uniunii. În opinia reclamantei, beneficiarul care construiește infrastructura și entitățile care gestionează infrastructura construită sunt independente între ele, nefiind legate una de cealaltă decât indirect, în temeiul dispozițiilor legale relevante și, în consecință, nu prin operațiuni comerciale. Astfel, reclamanta susține că beneficiarul este obligat să suporte în mod real și definitiv taxa pe valoarea adăugată din amonte.

În sfârșit, reclamanta consideră că nici Regulamentul nr. 1083/2006 și nici Regulamentul nr. 1084/2006 nu permit o interpretare potrivit căreia Comisia își poate întemeia decizia cu privire la cheltuielile eligibile, inclusiv TVA-ul recuperabil, pe faptul că statul membru ar fi putut alege o altă soluție legală pentru punerea în aplicare a proiectului și gestionarea infrastructurii. În această privință, reclamanta mai arată că organizarea gestiunii infrastructurii naționale, precum și a serviciilor publice aferente acestora, este în esență de competența statelor membre. În plus, reclamanta consideră că, în măsura în care condițiile prevăzute de reglementarea Uniunii sunt îndeplinite,

Comisia trebuie să accepte în cadrul aprecierii eligibilității cheltuielilor, alegerea statului membru, cu consecințele sale, în ceea ce privește obligarea sau nu a beneficiarului la plata TVA-ului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 (JO L 210, p. 25, Ediție specială, 14/vol. 2, p. 64).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1084/2006 al Consiliului de creare a Fondului de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1164/94 (JO L 210, p. 79, Ediție specială, 14/vol. 2, p. 118).

Acțiune introdusă la 15 septembrie 2010 — Socitrel/Comisia

(Cauza T-413/10)

(2010/C 317/62)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Socitrel — Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (São Romão de Coronado, Portugalia) (reprezentanți: F. Proença de Carvalho și T. de Faria, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea parțială a articolelor 1 și 2 din Decizia Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38.344 — Oțel pentru precomprimare), în măsura în care o vizează pe reclamantă;
- reducerea amenzii;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Decizia atacată de reclamantă este aceeași precum decizia în litigiu în cauza T-385/10, ArcelorMittal Wire France și alții/Comisia.

Reclamanta formulează următoarele motive:

1. lipsa gravă de motivare a deciziei atacate, care conduce la încălcarea articolului 296 TFUE și atingerea adusă principiului încrederii legitime ca urmare a aplicării amenzii cu încălcarea dreptului la apărare al reclamantei, aflat în legătură cu calculul amenzii care i-a fost aplicată;

2. încălcarea dreptului la apărare al Socitrel ca urmare a duratei excesive a procedurii administrative în fața Comisiei, care aduce atingere dreptului la un proces într-un termen rezonabil, consacrat prin articolul 6 alineatul (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Cu titlu subsidiar,

3. Încălcarea articolului 101 TFUE și eroarea vădită de apreciere, întrucât Comisia a considerat că Socitrel nu își desfășura activitatea în mod autonom pe piață;
4. Reclamanta reproșează de asemenea Comisiei o eroare vădită în legătură cu faptul că aceasta a integrat în cifra de afaceri, în scopul stabilirii limitei de 10 % din cifra de afaceri aplicabilă la calculul amenzilor, cifra de afaceri cumulată a societăților Emesa, Galycas și ITC, care nu făceau parte din grupul Previdente la momentul încălcării;
5. Amenda a fost stabilită cu încălcarea principiilor proporționalității, nediscriminării și încrederii legitime.

Acțiune introdusă la 15 septembrie 2010 — Companhia Previdente/Comisia

(Cauza T-414/10)

(2010/C 317/63)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Companhia Previdente — Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: D. Proença de Carvalho și J. Caimoto Duarte, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea parțială a articolelor 1 și 2 din Decizia C(2010) 4387 final a Comisiei Europene din 30 iunie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul SEE (cazul COMP/38344 — Oțel pentru precomprimare), în ceea ce o privește pe reclamantă;
- constatarea faptului că orice reducere a amenzii aplicate Socitrel, în cadrul altor acțiuni privind încălcări ale dreptului Uniunii pentru care Companhia Previdente răspunde în solidar, determină o reducere automată echivalentă a amenzii solidare aplicate acesteia din urmă.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză este aceeași cu cea care face obiectul cauzei Arcelor Mittal Wire France și alții/Comisia (T-385/10).

Reclamanta invocă în fața Tribunalului următoarele:

1. Încălcarea articolului 101 TFUE și a principiilor răspunderii individuale pentru faptele săvârșite, în coroborare cu articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și cu articolul 23 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat⁽¹⁾. Decizia este afectată de o eroare vădită de apreciere în privința stabilirii răspunderii solidare a COMPANHIA PREVIDENTE pentru încălcările dreptului Uniunii comise de SOCITREL, în măsura în care se depășește cuantumul maxim al amenzii prevăzută la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003.
2. Încălcarea articolului 296 TFUE, în măsura în care prin decizia atacată nu au fost respinse argumentele reclamantei și nu a fost înlăturată în principiu prezumția exercitării unei influențe determinante de către COMPANHIA PREVIDENTE asupra SOCITREL în vederea atribuirii răspunderii solidare și a calculului amenzii, pentru perioada cuprinsă între anii 1998 și 2002, nefiind totodată explicat în mod corespunzător în ce temei Comisia a decis că poate constata că a fost exercitată o influență determinantă în perioada anterioară, cuprinsă între anii 1994 și 1998, pentru care, aparent, prezumția nu este aplicabilă.

În subsidiar:

3. Încălcarea articolului 101 alineatul (1) TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003, precum și a principiului proporționalității, prin depășirea cuantumulului maxim al amenzii care putea fi aplicată COMPANHIA PREVIDENTE.
4. Încălcarea principiilor proporționalității și nediscriminării, întrucât nu s-a ținut seama de contextul economic actual de criză și de faptul că reclamanta, COMPANHIA PREVIDENTE, se află în imposibilitatea de a plăti amenda.

⁽¹⁾ JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

Acțiune introdusă la 15 septembrie 2010 — Emme/Comisia

(Cauza T-422/10)

(2010/C 317/64)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Emme Holding SpA (Pescara, Italia) (reprezentanți: G. Visconti, E. Vassallo di Castiglione, M. Siragusa, M. Beretta, P. Ferrari, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea sau reducerea amenzii pe care Comisia a aplicat-o Emme Holding prin Decizia din 30 iunie 2010 (cazul COMP/38.344 — Oțel pentru precomprimare)
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză este aceeași cu cea în discuție în cauza T-385/10, ArcelorMittal Wire France și alții/Comisia.

În special, reclamanta susține că:

- nu este justificat să i se impute o încălcare unică și continuă constituită din ansamblul înțelegerilor europene (club Europa) și naționale/regionale (club Italia, Club Spania și Acordul Meridional). Astfel, aceasta nu a participat niciodată (nici activ și nici pasiv) la nivelul european al presupusei încălcări. În mod similar, Trame nu avea cunoștință despre eventuale înțelegeri regionale sau naționale în alte țări decât Italia;
- decizia ia în considerare atât toroanele de 7 fire, cât și toroanele de 2 sau 3 fire. Reclamanta subliniază în schimb că toroanele de 3 fire nu au făcut niciodată obiectul unei înțelegeri în cadrul Club Italia. Cifra de afaceri rezultată dintr-un astfel de produs nu trebuie așadar să fie luată în considerare la calcularea amenzii.

Reclamanta solicită de asemenea o reducere a amenzii, în temeiul atât al participării sale marginale la presupusa încălcare, cât și al lipsei de capacitate contributivă a acesteia.

Acțiune introdusă la 16 septembrie 2010 — Redaelli Tecna/Comisia

(Cauza T-423/10)

(2010/C 317/65)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Redaelli Tecna SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: R. Zaccà, M. Todino, E. Cruellas Sada, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta constată în sarcina Redaelli participarea la înțelegerea prevăzută în decizia menționată în mod limitat în perioada 1984-1992;

— Anularea deciziei atacate în măsura în care respinge cererea de clemență a Redaelli și, prin urmare, acordarea unei reduceri adecvate a sancțiunii în temeiul contribuției acordate de Redaelli anchetei Comisiei prin cererea menționată;

— Reducerea ulterioară în mod echitabil a sancțiunii Redaelli drept compensație pentru durata nerezonabilă a procedurii.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză este aceeași precum în cauza T-385/10, ArcelorMittal Wire France și alții/Comisia.

În special, reclamanta arată că:

- Comisia a săvârșit o gravă încălcare a principiului tratamentului egal aplicând standarde mai stricte numai societății Redaelli și negând acesteia beneficiul clemenței, care în schimb a fost acordat altor întreprinderi ale căror cereri de clemență prezentau în termeni de „valoare adăugată” conținuturi mult mai modeste și inferioare valorii adăugate cu care a contribuit reclamanta. În acest mod, Comisia a încălcat în plus principiul încrederii legitime, întrucât, în esență, a încălcat așteptarea legitimă a reclamantei potrivit căreia propria cerere ar fi fost evaluată în lumina parametrilor elaborați de practica Comisiei la momentul cererii și consacrați în Comunicarea din 2002
- Comisia a imputat în mod eronat înțelegerea părților referitor la perioada 1984-1992, neaducând probe suficiente cu privire la subzistența înțelegerii în perioada respectivă.
- durata nerezonabilă a procedurii administrative a adus atingere dreptului la apărare al reclamantei, împiedicând-o să se prevaleze de elemente de probă a proprio disarico care au devenit între timp indisponibile și, printre altele, a influențat negativ evaluarea efectivă a cererii de clemență formulată de reclamantă.

Acțiune introdusă la 18 septembrie 2010 — Dosenbach-Ochsner/OAPI — Sisma (reprezentarea unui dreptunghi cu elefanți)

(Cauza T-424/10)

(2010/C 317/66)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport (Dietikon, Elveția) (reprezentant: O. Rauscher, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sisma SpA (Mantova, Italia)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțate la 15 iulie 2010 în cauza R 1638/2008-4;
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: Marca figurativă care reprezintă un dreptunghi cu elefanți pentru produse din clasele 10, 16, 21, 24 și 25

Titularul mărcii comunitare: SISMA S.p.A

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta

Dreptul asupra mărcilor al părții care solicită declararea nulității: mărcile figurative internaționale și naționale care reprezintă un elefant și marca verbală națională „elefanten”, pentru produse din clasele 24 și 25

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 53 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ întrucât mărcile în conflict sunt similare din punct de vedere conceptual, vizual și fonetic, iar reclamanta a arătat în mod expres că mărcile sale au dobândit un caracter distinctiv ridicat în urma utilizării lor intense sau a renumelui acestora.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 21 septembrie 2010 — Häfele/OAPI (Mixfront)

(Cauza T-425/10)

(2010/C 317/67)

Limba de procedură: germană

Părțile

Reclamantă: Häfele GmbH & Co. KG (Nagold, Germania) (reprezentanți: M. Eck și J. Dönch, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 30 iunie 2010, pronunțate în cauza R 338/2010-1;
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „Mixfront” pentru produse din clasele 6 și 20.

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b), (c) și (d) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât marca comunitară vizată este lipsită de caracter distinctiv, nu este descriptivă și nu este o indicație devenită uzuală.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 16 septembrie 2010 — Moreda-Riviere Trefilerías/Comisia Europeană

(Cauza T-426/10)

(2010/C 317/68)

Limba de procedură: spaniolă

Părțile

Reclamantă: Moreda-Riviere Trefilerías, SA (Gijón, Spania) (reprezentanți: F. González Díaz și A. Tresandi Blanco, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea, în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a deciziei Comisiei Comunităților Europene din 30 iunie 2010 C(2010) 4387 final în cazul COMP/38344 — Oțel pentru precomprimare;
- în subsidiar, anularea sau reducerea, în temeiul articolului 261 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a cuantumului amenzii aplicate prin intermediul deciziei menționate și

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia care face obiectul prezentei proceduri este aceeași ca și decizia atacată în cauza T-385/10, ArcelorMittal și alții/Comisia.

Reclamanta susține în mod concret:

— aplicarea eronată a articolului 101 TFUE în ceea ce privește imputarea asupra MRT a răspunderii pentru încălcarea prezumată a articolului menționat întrucât, pe de o parte, TYCSA (PSC), iar nu MRT este responsabilă de participarea presupusă a TYCSA S. L. la comportamentele descrise în decizie și, pe de altă parte, TYCSA S.L. nu a făcut parte dintr-o entitate economică împreună cu GSW/TYCSA. Prin urmare, nu este necesar să îi fie imputată MRT nicio răspundere pentru comportamentul TYCSA S. L. și al TYCSA PSC.

— săvârșirea de erori de fapt și de drept în aprecierea comportamentelor imputate, întrucât în mod eronat Comisia Europeană consideră că ansamblul acordurilor și al reuniunilor care ar fi avut loc în mai multe state membre, în diferite perioade, cu participanți diferiți și cu obiective diferite, constituie o încălcare unică și continuă a articolului 101 TFUE. Pe de altă parte, acordurile identificate nu constituie un ansamblu coerent de măsuri destinate să atingă un obiectiv unic.

În subsidiar, reclamanta solicită anularea sau reducerea amenzii, pentru nerespectarea principiilor proporționalității, încrederii legitime, neretroactivității și securității juridice, întrucât Linile directe din 1998 nu au fost aplicate pentru calculul amenzilor, nu s-a ținut cont de anumite circumstanțe atenuante și au existat o încălcare a dreptului la apărare și o lipsă de motivare.

Acțiune introdusă la 16 septembrie 2010 — Trefilerías Quijano/Comisia

(Cauza T-427/10)

(2010/C 317/69)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Trefilerías Quijano, SA (Los Corrales de Buelna, Spania) (reprezentanți: E. González Díaz și A. Tresandí Blanco, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei Europene din 30 iunie 2010, adoptată în cazul COMP/38344 — Oțel pentru precomprimare, în temeiul articolului 263 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene;

— în subsidiar, anularea sau reducerea amenzii aplicate prin decizia menționată, în temeiul articolului 261 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză este aceeași ca și cea care face obiectul cauzei T-426/0, Moreda-Riviere Trefilerías/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt similare celor invocate în această din urmă cauză.

Reclamanta contestă decizia de a i se atribui răspunderea pentru presupusa încălcare a articolului 101 TFUE.

Acțiune introdusă la 16 septembrie 2010 — Trenz as y Cables de Acero/Comisia

(Cauza T-428/10)

(2010/C 317/70)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Trenz as y Cables de Acero PSC, SL (Santander, Spania) (reprezentanți: E. González Díaz și A. Tresandí Blanco, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea, în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei Comunităților Europene din 30 iunie 2010 în cazul COMP/38.344 — Oțel pentru precomprimare;

— în subsidiar, anularea sau reducerea, în temeiul articolului 261 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a cuantumului amenzii care i-a fost aplicată prin această decizie, și

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată prin prezenta acțiune este aceeași cu cea vizată în cauza T-426/10, *Moreda Rivière Trefilerías/Comisia*.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în respectiva cauză.

Reclamanta impută Comisiei că a săvârșit o eroare de fapt și de drept în aplicarea articolului 101 TFUE în ceea ce privește atribuirea unei răspunderi societății TYCSA PSC în temeiul pretensei încălcări a articolului menționat, în măsura în care Comisia atribuie societății TYCSA PSC răspunderea pentru comportamentul descris în decizie ca membru prezumtiv al unei entități economice formată din diferite entități juridice (GSW, TQ, MRT și TYCSA PSC) în perioada 30 noiembrie 1992 — 19 septembrie 2002.

Acțiune introdusă la 17 septembrie 2010 — *Magnesitas de Rubián și alții/Comisia*

(Cauza T-430/10)

(2010/C 317/71)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: *Magnesitas de Rubián, SA* (Incio, Spania), *Magnesitas Navarras, SA* (Zubiri, Spania), *Ellinikoi Lefkolithoi Anonimos Metalliftiki Viomichaniki Naftiliaki kai Emporiki Etaireia* (Atena, Grecia) (reprezentanți: *H. Brokelmann* și *P. Martínez-Lage Sobredo*, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

- Cu titlu principal, anularea alineatului 3 din Documentul de referință privind cele mai bune tehnici disponibile în industriile producătoare de ciment, var și oxid de magneziu (JO C 166 din 25 iunie 2010), precum și a mențiunilor referitoare la industria oxidului de magneziu din celelalte alineate ale documentului de referință menționat;
- cu titlu subsidiar, în cazul în care Tribunalul nu va anula în integralitate alineatul 3 al documentului de referință menționat, anularea în orice caz a punctului 3.5.5.4 din documentul de referință, în special a valorilor emisiilor stabilite în Tabelul 3.11 și
- în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva unui act adoptat de Comisie în temeiul Directivei 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării⁽¹⁾, prin care se stabilește un sistem de control al poluării și se prevede un mecanism de autorizare pentru anumite instalații industriale.

În cadrul actului menționat se prevăd drept cele mai bune tehnici disponibile (BAT) reducerile emisiilor de SO_x din gazele emantate și se stabilesc anumite valori ale emisiilor de SO_x care, în afară de faptul că sunt mai reduse decât în cazul oricărui alt domeniu, pot fi atinse, în opinia reclamantelor, numai prin utilizarea unor tehnici care produc efecte nocive grave asupra mediului. Pe de altă parte, de asemenea potrivit reclamantelor, valorile amintite au fost determinate în temeiul datelor furnizate de o singură întreprindere și cu încălcarea procedurii stabilite în acest scop.

În susținerea acțiunii lor, reclamantele invocă patru motive:

— Necompetența Comisiei Europene

În această privință, potrivit reclamantelor, Comisia nu era competentă să includă producerea oxidului de magneziu în actul atacat.

— Existența unor încălcări ale normelor fundamentale de procedură

În opinia reclamantelor, actul atacat este afectat de trei încălcări ale normelor fundamentale de procedură:

— lipsa comunicării către reclamante a deschiderii procedurii de elaborare a actului atacat și participarea lor tardivă la aceasta;

— lipsa din actul atacat a „split views” prezentate de reclamante și

— nerespectarea termenului stabilit pentru analiza proiectului final al actului atacat.

— Încălcarea articolului 1 din Directiva 2008/1/CE privind prevenirea și controlul integrat al poluării, în măsura în care actul atacat încalcă obiectivul declarat în articolul 1 din directiva menționată, care constă în protecția mediului în ansamblul său.

— Încălcarea principiului general al egalității de tratament

Reclamantele consideră că actul atacat încalcă principiul egalității prin tratarea în același mod a unor întreprinderi care se află în situații diferite.

⁽¹⁾ JO L 24, p. 8.

Acțiune introdusă la 24 septembrie 2010 — Nencini/ Parlamentul European

(Cauza T-431/10)

(2010/C 317/72)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Riccardo Nencini (Florența, Italia) (reprezentant: F. Bertini, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile reclamantului

- în principal: anularea, pentru motivele indicate în motivarea acțiunii, a deciziei secretarului general al Parlamentului European din 16 iulie 2010, adresată domnului Riccardo Nencini; a comunicării nr. 312331 a directorului general al Direcției generale finanțe a Parlamentului European din 4 august 2010, adresată domnului Riccardo Nencini, și, dacă este cazul, a celorlalte acte conexe și/sau prealabile atacate;
- în subsidiar: anularea deciziei atacate și trimiterea cazului la Secretariatul general al Parlamentului European în vederea unei noi determinări, echitabile, a cuantumului atacat;
- în orice caz, obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul, deputat în Parlamentul European în legislatura 1994-1999, invocă următoarele motive:

- încălcarea regimului lingvistic al Comunității Europene și, în consecință, încălcări ale normelor de procedură și ale principiului protecției efective în măsura în care cele două acte atacate ar fi trebuit să fie redactate în limba italiană, limba statului membru al cărui cetățean este reclamantul;
- inadmisibilitatea cererii de executare a creanței ca urmare a prescrierii dreptului de a pretinde executarea creanței respective;
- încălcarea principiului contradictorialității și a principiului protecției efective. În această privință, se afirmă că, în cazul reclamantului, Secretariatul general al Parlamentului European a adoptat decizia finală pe baza unor elemente de fapt și a unor argumente juridice care, în parte, sunt diferite de cele utilizate și aduse în prealabil la cunoștința reclamantului;
- încălcarea reglementării în materie de indemnizații parlamentare ale deputaților în Parlamentul European în ceea ce privește indemnizațiile de călătorie, întrucât nu s-a luat în considerare că, pe durata mandatului său de parlamentar

european, reclamantul avea reședința în Roma. Astfel, domnul Riccardo Nencini își desfășura în mod regulat activitatea politică în calitate de reprezentant pe plan național al partidului său politic în acest oraș, care este, după cum se știe, capitala Italiei și centrul activității politice naționale;

- încălcarea reglementării în materie de indemnizații parlamentare ale deputaților în Parlamentul European în ceea ce privește indemnizațiile de asistență și de secretariat. Reclamantul precizează că a transferat persoanelor angajate în cadrul secretariatului său toate indemnizațiile obținute în acest scop, nereținând nicio sumă pentru sine;
- în ultimul rând, reclamantul invocă încălcarea principiului general al proporționalității.

Acțiune introdusă la 17 septembrie 2010 — Vivendi/ Comisia

(Cauza T-432/10)

(2010/C 317/73)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Vivendi (Paris, Franța) (reprezentanți: M. Struys, O. Fréget și J.-Y. Ollier, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Comisiei din 2 iulie 2010 adoptată în cazul COMP/C-1/39.653 — Vivendi & Iliad/France Télécom prin care Comisia Europeană a respins plângerea din 2 martie 2009, depusă de Vivendi în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului, privind practicile France Télécom considerate contrare articolului 102 TFUE;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul procedurii la Tribunal.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei C(2010) 4730 a Comisiei din 2 iulie 2010 de respingere pentru lipsă de interes comunitar a plângerii formulate de reclamantă împotriva France Télécom privind existența unor pretinse abuzuri de poziție dominantă ale acesteia, cu încălcarea articolului 102 TFUE, pe piața franceză a serviciilor în bandă largă (broadband) și a abonamentelor de telefonie, întrucât, în opinia reclamantei, France Télécom practica o discriminare structurală la tariful prestațiilor cu ridicata în beneficiul diviziei sale cu amănuntul și menținea prea ridicat un tarif recurent de acces la bucla locală.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă o serie de motive întemeiate, printre altele, pe:

- erori de drept, erori vădite de apreciere și încălcări ale obligației de examinare atentă la examinarea atingerilor aduse funcționării pieței interne de practicile care fac obiectul plângerii, întrucât Comisia s-a limitat la (i) examinarea doar a nivelului mediu al prețurilor ofertelor de servicii în bandă largă (broadband) pe piețele cu amănuntul, fără a se întreba dacă acest nivel de preț ar fi efectiv de natură să demonstreze practicile care fac obiectul plângerii și la (ii) aprecierea în mod subiectiv a caracterului desuet al furnizării unui serviciu de abonament de telefonie;
- insuficiența motivării, erori de drept și de fapt și erori vădite de apreciere în sensul că s-a concluzionat de Comisie că posibilitatea de a dovedi existența unei încălcări ar fi foarte limitată, în măsura în care Comisia:
 - nu a încercat să examineze problema caracterului discriminatoriu al prețurilor facturate efectiv în raport cu prestațiile furnizate în mod efectiv și a susținut în mod nejustificat că în cadrul investigației preliminare nu s-au descoperit indicii și nici elemente de probă;
 - a apreciat că metoda de calcul utilizată de France Télécom pentru stabilirea tarifelor sale de acces la bucla locală a fost aprobată de Autorité de régulation des communications électroniques et des postes (Autoritatea de reglementare a comunicațiilor electronice și a poștelor) (ARCEP) și a considerat că faptul că France Télécom îi comunicase informații eronate fără a încerca să le rectifice nu produce efecte, ținând seama de metoda utilizată;
 - a denaturat scopul testelor de evicțiune prezentate de reclamantă, care era de a stabili efectele practicilor care fac obiectul plângerii;
- o ignorare a garanțiilor care se aplică în cazul examinării plângerilor și al deciziilor de clasare în materie de abuz de poziție dominantă, întrucât reclamanta (i) nu a avut un acces imediat la documentele incriminatoare și la înscrisurile din dosar și (ii) nu a avut la dispoziție un termen suficient pentru a prezenta observații privind aceste documente.

Recurs introdus la 20 septembrie 2010 de Allen și alții împotriva Ordonanței pronunțate la 13 iulie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-103/09, Allen și alții/Comisia

(Cauza T-433/10 P)

(2010/C 317/74)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: John Allen (Horspath, Regatul Unit) și alții (reprezentanți: K. Lasok, QC, și B. Lask, Barrister)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurenților

- Admiterea recursului;
- anularea Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 13 iulie 2010 pronunțate în cauza F-103/09;
- respingerea primei și a celei de a doua excepții de inadmisibilitate invocate de pârâtă și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, recurenții solicită anularea Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (TFPUE) din 13 iulie 2010 pronunțate în cauza F-103/09, Allen și alții/Comisia, prin care TFPUE a respins ca inadmisibilă acțiunea prin care recurenții au solicitat acordarea de despăgubiri și anularea unei decizii prin care s-a refuzat acordarea de despăgubiri pentru repararea prejudiciului suferit de fiecare dintre aceștia ca urmare a faptului că nu au fost recrutați în calitate de agenți temporari ai Comunităților în cursul perioadei în care au lucrat în cadrul întreprinderii comune Joint European Torus (JET).

În susținerea recursului, recurenții afirmă că, prin faptul că a concluzionat că în prezenta cauză se aplică o obligație de a acționa într-un termen rezonabil și, chiar în cazul în care o astfel de obligație ar fi aplicabilă, prin modul în care a abordat durata și momentul la care acest termen începe să curgă, TFPUE a acționat contrar jurisprudenței Curții de Justiție și principiilor fundamentale ale dreptului Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 15 septembrie 2010 — Hit Groep/Comisia

(Cauza T-436/10)

(2010/C 317/75)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Hit Groep BV (Haarlem, Țările de Jos) (reprezentanți: G. van der Wal, G. Oosterhuis și H. Albers, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate în măsura în care se referă la reclamantă, în special a articolului 1 punctul 9 litera (b), a articolului 2 punctul 9 și a articolului 4 punctul 22 și, în subsidiar, anularea amenzii aplicate reclamantei prin articolul 2 punctul 9 sau reducerea acesteia în mod echitabil;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul acestei proceduri, incluzând cheltuielile referitoare la asistența juridică.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea este îndreptată împotriva Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 emise în cazul COMP/38.344 — Oțel pentru precomprimare, adresată reclamantei.

Aceasta invocă cinci motive în susținerea acțiunii formulate:

- În primul rând, în cadrul articolului 1 din decizie, Comisia ar fi stabilit în mod neîntemeiat și prin comiterea unei erori de drept, fără a motiva în mod corespunzător sau cu o motivare insuficientă, că reclamanta ar fi încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE în cursul perioadei cuprinse între 1 ianuarie 1998 și 17 ianuarie 2002.

Potrivit reclamantei, Comisia nu a indicat în mod corespunzător motivele pentru care reclamanta ar fi încălcat articolul 101 TFUE și pentru care este implicată în această cauză de către Comisie în alt mod decât în calitatea sa de acționar care a avut „o influență determinantă” în cursul perioadei cuprinse între 1 ianuarie 1998 și 17 ianuarie 2002.

- În al doilea rând, Comisia ar fi aplicat în mod nejustificat o amendă reclamantei, săvârșind o eroare de drept. Potrivit reclamantei, faptul de a aplica o amendă prin intermediul deciziei din 30 iunie 2010 unei întreprinderi precum reclamanta, care nu mai desfășoară o activitate economică din data de 1 noiembrie 2004, este contrar finalității articolului 101 TFUE, politicii comunitare în materie de amenzi și principiului proporționalității.
- În al treilea rând, în cadrul articolului 1 punctul 9 din decizia atacată, Comisia ar fi stabilit în mod neîntemeiat și prin comiterea unei erori de drept că reclamanta ar fi încălcat articolul 101 TFUE, precum și articolul 53 din Acordul privind SEE și ar fi aplicat pentru acest motiv reclamantei o amendă de 6 934 000 de euro întrucât, potrivit Comisiei, aceasta răspundea în solidar cu Nedri Spanstaal BV pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1998 și 17 ianuarie 2002.

Reclamanta susține că, în cursul perioadei cuprinse între 1 ianuarie 1998 și 17 ianuarie 2002, aceasta acționa în calitate de societate de investiții financiare și nu avea o „influență decisivă” asupra Nedri Spanstaal și că, în consecință, nu poate fi considerată responsabilă de încălcarea dreptului concurenței comisă de Nedri Spanstaal.

- În al patrulea rând și în subsidiar, Comisia ar fi aplicat reclamantei în mod neîntemeiat și prin comiterea unei erori de drept o amendă în valoare de 6 934 000 de euro, în condițiile în care nu ar fi trebuit să îi aplice o amendă sau cuantumul acesteia ar fi trebuit să fie mult inferior.

- Potrivit reclamantei, Comisia nu ar fi trebuit să folosească cifra de afaceri a acesteia din anul 2003 drept bază de calcul a plafonului de 10 % din amenda aplicată reclamantei și, în cazul în care nu aplica regula generală cuprinsă în articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, Comisia ar fi trebuit cel puțin să prevadă consecințele pe care le-ar avea acest fapt în cazul concret în raport cu finalitatea acestei dispoziții. În consecință, amenda nu este proporțională cu mărimea întreprinderii și nu îndeplinește condițiile stabilite de jurisprudență.

- Comisia ar fi trebuit să aplice în ceea ce privește reclamanta reducerea din motive de clemență pe care a aplicat-o în ceea ce privește Nedri Spanstaal.

- Comisia a efectuat în mod greșit un calcul separat al amenzii reclamantei și ar fi trebuit să limiteze această amendă la o fracțiune din amenda aplicată societății Nedri Spanstaal. Decizia care se referă la reclamantă se bazează pe faptul că aceasta deținea o participație în capitalul Nedri Spanstaal în cursul unei perioade ce reprezenta 48/224 din perioada totală în cursul căreia Nedri Spanstaal a comis încălcarea; amenda nu respectă principiul proporționalității.

- Comisia a încălcat principiul proporționalității prin faptul că nu a ținut seama, după aplicarea plafonului de 10 %, de perioada relativ limitată în care reclamanta este considerată responsabilă pentru încălcarea comisă de Nedri Spanstaal, de calitatea relativ limitată a răspunderii reclamantei și de cifra de afaceri limitată a acesteia.

- Comisia a încălcat principiul egalității de tratament prin faptul că nu a ținut seama, după aplicarea plafonului de 10 %, de perioada limitată în care HIT este considerată responsabilă pentru încălcarea comisă de Nedri Spanstaal. Potrivit jurisprudenței, cuantumul amenzii este de asemenea stabilit în funcție de durata încălcării pentru care întreprinderea sancționată este responsabilă în solidar. Faptul că amenda aplicată reclamantei este superioară celei aplicate societății Nedri Spanstaal nu este conform cu acest principiu.

- În al cincilea rând și în subsidiar, potrivit reclamantei, Comisia și-a încălcat obligația de a adopta o decizie într-un termen rezonabil în conformitate cu articolul 6 alineatul 1 din CEDO și cu articolul 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În cadrul stabilirii cuantumul amenzii, Comisia a omis în mod nejustificat să țină seama de depășirea termenului rezonabil. Durata procedurii în cauză este, în speță, de 94 de luni, fiind, așadar, excesiv de lungă.

Acțiune introdusă la 22 septembrie 2010 — Gap SA granen & producten/Comisia**(Cauza T-437/10)**

(2010/C 317/76)

*Limba de procedură: olandeza***Părțile**

Reclamantă: Gap SA granen & producten NV (Zoersel, Belgia) (reprezentanți: C. Ronse și A. Hansebout, avocați)

Pârâtă: Uniunea Europeană, reprezentată de Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului să constate angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii Europene, să o oblige pe aceasta la repararea prejudiciului suferit, mai precis la plata sumei de 295 690,43 euro, la care se adaugă dobânda legală din Belgia începând de la data la care reclamanta a achitat taxele la import în cauză, precum și să oblige Uniunea la plata unei sume stabilite cu titlu provizoriu la 30 000 de euro, majorată cu dobânda legală din Belgia pentru celelalte daune pe care le-ar fi suferit

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită repararea prejudiciului pe care pretinde că l-a suferit ca urmare a faptului că, la stabilirea taxelor la importul de grâu, și în special în cadrul Regulamentului (CE) nr. 919/2009 al Comisiei din 1 octombrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 915/2009 de stabilire a taxelor de import în sectorul cerealelor începând cu 1 octombrie 2009 (JO L 259, p. 5), Comisia ar fi comis o nelegalitate și ar fi aplicat prețuri de piață și de transport incorecte.

În susținerea cererii sale de despăgubiri, reclamanta afirmă că, în speță, Comisia ar fi încălcat articolul 4 din Regulamentul nr. 1249/96 ⁽¹⁾ și obligația generală de diligență, prin faptul că a luat în considerare prețuri și tarife de transport eronate în cadrul impunerii și a calculării taxelor la import.

Potrivit reclamantei, încălcarea articolului 4 din Regulamentul nr. 1249/96 este suficient de gravă, astfel încât Comisia nu dispunea de nicio putere de apreciere la adoptarea Regulamentului nr. 919/2009. În plus, încălcarea obligației de diligență de către Comisie ar reprezenta singură o încălcare suficient de gravă.

În sfârșit, reclamanta arată că prejudiciul pe care l-ar fi suferit ar rezulta din calcularea și perceperea incorectă a taxelor, a căror valoare exactă înțelege să o dovedească. În plus, reclamanta ar

fi suferit un prejudiciu și ca urmare a intervalului de timp pe care a trebuit să îl dedice acestei cauze și a onorariilor de avocat pe care a fost nevoită să le suporte.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1249/96 al Comisiei din 28 iunie 1996 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1766/92 al Consiliului în ceea ce privește drepturile de import în sectorul cerealelor (JO L 161, p. 125, Ediție specială, 02/vol. 8, p. 226)

Acțiune introdusă la 24 septembrie 2010 — Forgital Italy/Consiliul**(Cauza T-438/10)**

(2010/C 317/77)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Forgital Italy SpA (Velo d'Astico, Italia) (reprezentanți: V. Turinetti di Priero și R. Mastroianni, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Regulamentului (UE) nr. 566/2010 al Consiliului din 29 iunie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1255/96 de suspendare temporară a taxelor vamale autonome prevăzute de Tariful vamal comun pentru anumite produse industriale, agricole și pescărești, în special a articolului 1 alineatul (1) și a anexei, în măsura în care modifică denumirea codului NC 8108 20 00 din acest regulament;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată și a onorariilor aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta din prezenta cauză, o societate cu sediul în Italia, specializată în prelucrarea metalelor, solicită anularea regulamentului atacat, care a modificat reglementarea aplicabilă suspendării temporare a taxelor vamale autonome prevăzute de Tariful vamal comun, în măsura în care printre modificările introduse se numără și cea aplicabilă produsului cu codul NC 8108 20 00, TARIC 20, a cărui descriere a fost înlocuită cu următoarea: „Lingouri brute din fuziunea titanului și a aliajelor de titan, cu un diametru de maximum 380 mm”.

În urma acestei modificări, lingourile cu un diametru mai mare de 380 mm, care, până la acel moment, fuseseră scutite de taxe vamale în temeiul reglementării anterioare, sunt supuse, începând de la 1 iulie 2010, la plata tarifului vamal comun. În schimb, lingourile cu diametrul mai mic de 380 mm vor continua să beneficieze de scutirea de taxe până la 31 decembrie 2013.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive:

1. Lipsa ori insuficiența motivării deciziei. Se susține în acest sens că regulamentul atacat este lipsit de o motivare corespunzătoare care să justifice modificarea descrierii produsului care corespunde codului NC 8108 20 00, TARIC 20 și limitându-se să arate că această modificare este necesară „pentru a se ține cont de evoluția tehnică a produselor și de tendințele economice de pe piață”. În pofida condițiilor impuse de jurisprudență, o astfel de formulare nu permite reclamantei să cunoască justificările măsurii pentru a-și apăra propriile drepturi și nu permite instanței Uniunii să exercite propriul control.
2. Încălcarea principiilor securității juridice și încrederii legitime a reclamantei. Potrivit reclamantei, regulamentul atacat, în măsura în care privește descrierea produsului în cauză, nu este conform cu principiul securității juridice, întrucât dispozițiile menționate nu sunt previzibile în lumina practicii precedente și a indicațiilor cuprinse în Comunicarea Comisiei în materia suspendărilor și a contingentelor tarifare autonome (JO C 128, 25.4.1998). Aceasta presupune totodată încălcarea principiului încrederii legitime a reclamantei, care, cu bună-credință, avusese încredere i) în descrierea precedentă și în durata suspendării tarifare referitoare la produsele în cauză prevăzute de reglementarea anterioară modificării și ii) în criteriile explicate în practica precedentă și în comunicarea menționată anterior ca temei pentru eventuale modificări ale descrierii sau pentru eliminarea anticipată a suspendării tarifare menționate anterior.
3. Încălcarea principiului tratamentului egal. Pentru reclamantă, regulamentul atacat introduce, fără a oferi nicio justificare plauzibilă, o diferență de tratament între importatorii de lingouri din aliaj de titan cu un diametru mai mic de 380 mm (care beneficiază de suspendarea tarifară) și cei care importă lingouri de titan de dimensiuni mai mari.
4. Încălcarea principiului proporționalității. Reclamanta susține în acest sens că, în ceea ce privește produsul în cauză, regulamentul atacat pare disproporționat în raport cu cerința declarată de „a se ține cont de evoluția tehnică a produselor și de tendințele economice de pe piață” în măsura în care i) nu se constată schimbări economice și tehnice apreciabile în sectorul lingourilor din aliaj de titan de natură să facă necesară modificarea regimului de import introdusă de regulamentul și ii) natura drastică și neprevăzută

a unor astfel de modificări, neînsoțite de nicio perioadă tranzitorie, pare disproporționată în raport cu scopul urmărit de regulamentul.

Acțiune introdusă la 28 septembrie 2010 — ESGE/OAPI — Kenwood Appliances Luxembourg (KMIX)

(Cauza T-444/10)

(2010/C 317/78)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: ESGE AG (Bussnang, Elveția) (reprezentant: J. Klink, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Kenwood Appliances Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 iulie 2010 pronunțate în cauza R 1249/2009-2;
- reformarea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 iulie 2010 pronunțate în cauza R 1249/2009-2, în sensul că decizia diviziei de opoziție din 21 august 2008 pronunțată în cauza B 1252958 se anulează;
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Kenwood Appliances Luxembourg SA.

Marca comunitară vizată: marca verbală „KMIX” pentru produse din clasele 7 și 11.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală „BAMIX” pentru produse din clasele 7 și 40.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât între mărcile în cauză există un risc de confuzie.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 28 septembrie 2010 — HerkuPlast Kubern/OAPI — How (eco-pack)

(Cauza T-445/10)

(2010/C 317/79)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: HerkuPlast Kubern GmbH (Ering, Germania) (reprezentanți: G. Würtenberger și R. Kunze, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Heidi A. T. How (Harrow, Regatul Unit)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 27 iulie 2010, pronunțate în cauza R 1014/2009-4;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Heidi A. T. How.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care cuprinde elementul verbal „eco-pack”, pentru produse din clasa 16.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală germană și înregistrarea internațională „ECOPAK” pentru produse din clasa 20.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât există riscul de confuzie între mărcile în litigiu, precum și încălcarea articolelor 75 și 76 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009, întrucât camera de recurs a respins în totalitate posibilitatea existenței unui risc de confuzie, motivarea acesteia este în sine contradictorie, cu privire la mai multe puncte și întrucât a respins în mod incorect ca fiind nerelevante diferite susțineri ale reclamantei care sunt de fapt relevante.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1).

Recurs introdus la 24 septembrie 2010 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 9 iulie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-91/09, Marcuccio/Comisia

(Cauza T-450/10 P)

(2010/C 317/80)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

— În orice caz, anularea în întregime și fără nicio excepție a ordonanței atacate;

— constatarea faptului că acțiunea în primă instanță, în cadrul căreia a fost pronunțată ordonanța atacată, era perfect admisibilă;

— în principal: admiterea în întregime și fără nicio excepție a concluziilor formulate de recurent în cadrul acțiunii în primă instanță;

— obligarea pârâtei la plata către recurent a tuturor cheltuielilor de judecată și onorariilor suportate de acesta în legătură cu prezenta cauză în toate gradele de jurisdicție parcurse până în prezent;

— în subsidiar: trimiterea prezentei cauze spre rejudecare Tribunalului Funcției Publice pentru a se pronunța din nou pe fond, în altă compunere, asupra acesteia.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 25 martie 2010. Prin această ordonanță, s-a respins în parte ca vădit inadmisibilă și în parte ca vădit nefondată o acțiune având ca obiect repararea prejudiciului pe care l-ar fi suferit recurentul din cauza invitației care i-a fost adresată de a se supune unor controale medicale necesare în vederea evaluării eventualei sale invalidități.

În susținerea pretențiilor sale, recurentul invocă o lipsă totală de motivare a afirmațiilor din ordonanța atacată inerente presupusei inadmisibilități a cererilor de despăgubire.

Recurentul invocă de asemenea interpretarea și aplicarea eronată și nerezonabilă a articolului 270 TFUE, a articolului 90 din Statutul Funcționarilor Uniunii Europene, a principiilor securității juridice, dreptului la protecție jurisdicțională, ordinii ierarhice a surselor de drept, separației puterilor și de supunere a instanței legii.

Acțiune introdusă la 28 septembrie 2010 — Fuchshuber Agrarhandel/Comisia

(Cauza T-451/10)

(2010/C 317/81)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Fuchshuber Agrarhandel GmbH (Hörsching, Austria)
(reprezentant: G. Lehner, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- dispunerea organizării unei proceduri orale;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene să plătească reclamantei în termen de 14 zile suma de 2 623 282,31 euro, majorată cu o dobândă de 6 % pe an la suma de 1 641 372,50 euro, începând cu 24 septembrie 2007, și cu o dobândă de 6 % pe an la suma de 981 909,81 euro, începând cu 16 octombrie 2007;
- declararea obligației Comisiei de a despăgubi pe reclamantă pentru orice prejudiciu suplimentar în legătură cu atribuirea, la 3 septembrie 2007, a codului poștal KUK459 și cu atribuirea, la 17 septembrie 2007, a codului poștal KUK465;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată, în termen de 14 zile, către reprezentantul reclamantei.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită repararea prejudiciului pretins suferit ca urmare a faptului că ar fi lipsit din depozite anumite cantități de porumb, cumpărate în 2007 în cadrul a două licitații, ce făceau parte din stocurile deținute de agenția de intervenție din Ungaria.

În susținerea acțiunii, reclamanta susține că, printre altele, Comisia nu și-a exercitat atribuțiile de control asupra organismului plătitor din Ungaria și nici nu a solicitat respectarea obligațiilor de către acest organism. De asemenea, aceasta susține că nu ar fi suferit un prejudiciu în cazul în care Comisia ar fi stabilit, atât în drept, cât și în fapt, condiții și mecanisme de control mai stricte și mai precise cu privire la capacitatea și la fiabilitatea depozitelor, cu privire la capacitatea locurilor de depozitare, precum și cu privire la datele referitoare la stocuri, la identificarea și la depozitarea produsului ce face obiectul intervenției.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 30 septembrie 2010 — van Heuckelom/Oficiul European de Poliție (Europol)

(Cauza F-43/09) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Statutul personalului Europol — Articolul 29 — Avansare în treaptă acordată pe baza raporturilor de evaluare — Excepție de nelegalitate a deciziei de adoptare a politicii de stabilire a gradelor și treptelor — Competențele directorului și, respectiv, ale Consiliului de administrație al Europol — Putere de apreciere a directorului Europol — Limite)

(2010/C 317/82)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: Carlo van Heuckelom (s-Gravenhage, Țările de Jos) (reprezentanți: W. J. Dammingh și N. D. Dane, avocați)

Pârât: Oficiul European de Poliție (Europol) (reprezentanți: D. Neumann și D. El Houry, agenți, asistați inițial de B. Wägenbaur și R. Van der Hout, avocați, ulterior de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Anularea deciziei din 14 iulie 2008 prin care se atribuie reclamantului o avansare cu o singură treaptă, precum și a deciziei din 19 ianuarie 2009 de respingere a contestației introduse împotriva primei decizii

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea domnului van Heuckelom.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 180, 1.8.2009, p. 63.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 14 septembrie 2010 — Da Silva Pinto Branco/Curtea de Justiție

(Cauza F-52/09) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Recrutare — Funcționar aflat în perioada de probă — Concediere la sfârșitul perioadei de probă — Dreptul la apărare — Evaluarea aptitudinilor — Control jurisdicțional)

(2010/C 317/83)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Delfina Da Silva Pinto Branco (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: M. Erniquin și C. Defago, avocați)

Pârâtă: Curtea de Justiție (reprezentant: M. A. V. Placco, agent)

Obiectul

În primul rând, cerere de anulare a deciziei de concediere a reclamantei. În al doilea rând, cerere de titularizare sau, în subsidiar, cerere de reintegrare a acesteia în calitatea de funcționar aflat în perioada de probă. În final, cerere având ca obiect plata unei despăgubiri pentru repararea prejudiciului moral suferit

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. O obligă pe doamna Da Silva Pinto Branco la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 244, 10.10.2009, p. 16.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
14 septembrie 2010 — AE/Comisia**

(Cauza F-79/09)

*(Funcție publică — Funcționari — Securitate socială —
Asigurare de accidente și de boli profesionale —
Articolul 73 din statut — Refuz de recunoaștere a originii
profesionale a unei boli — Hipersensibilitate la câmpurile
electromagnetice)*

(2010/C 317/84)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: AE (Muchamiel, Spania) (reprezentanți: L. Levi și M. Vandebussche, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall și D. Martin, agenți, ulterior J. Currall și J. Baquero Cruz, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere de anulare, pe de o parte, a deciziei AIPN din 15 decembrie 2008, primită la 16 ianuarie 2009, de respingere a cererii reclamantului de recunoaștere drept boală profesională, în sensul articolului 73 din Statutul funcționarilor, a afecțiunii de care suferă și, pe de altă parte, în măsura în care este necesar, cerere de anulare a deciziei din 11 iunie 2009 de respingere a reclamației reclamantului.

Cerere de daune interese în valoare de 12 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral suferit.

Dispozitivul hotărârii

1. *Obligă Comisia Europeană la plata către AE a sumei de 2 000 de euro.*
2. *Respinge restul capetelor de cerere.*
3. *Comisia Europeană suportă, în afară de propriile cheltuieli de judecată, un sfert din cheltuielile de judecată ale reclamantului.*
4. *Reclamantul suportă trei sferturi din propriile cheltuieli de judecată.*

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
14 septembrie 2010 Rossi Ferreras/Comisia**

(Cauza F-85/09) ⁽¹⁾

*(Funcție publică — Funcționari — Exercițiul de evaluare
2001/2002 — Raport asupra evoluției carierei — Executarea
unei hotărâri de anulare — Consecințele retragerii unui act —
Stabilirea obiectivelor)*

(2010/C 317/85)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Francisco Rossi Ferreras (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Berscheid și C. Berardis-Kayser, agenți)

Obiectul

Cererea de anulare a raportului asupra evoluției carierei reclamantului pentru perioada 1 iulie 2001-31 decembrie 2002

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea domnului Rossi Ferreras.*
2. *Îl obligă pe domnul Rossi Ferreras la plata tuturor cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 312, 19.12.2009, p. 45.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
6 octombrie 2010 — Marcuccio/Comisia**

(Cauza F-2/10) ⁽¹⁾

*(Funcție publică — Funcționari — Securitate socială —
Asigurări medicale — Cereri de rambursare a cheltuielilor
medicale — Lipsa unui act care lezează — Acțiune vădit
inadmisibilă și vădit neîntemeiată în drept — Articolul 94
din Regulamentul de procedură)*

(2010/C 317/86)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și C. Berardis-Kayser, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Anularea deciziei de respingere a rambursării în cuantum de 100 % a cheltuielilor medicale ale reclamantului

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea formulată de domnul Marcuccio, în parte ca vădit inadmisibilă și în parte ca vădit neîntemeiată.
2. Îl obligă pe domnul Marcuccio să suporte cheltuielile de judecată.
3. Îl obligă pe domnul Marcuccio să ramburseze Tribunalului suma de 1 500 de euro.

(¹) JO C 63 din 13.3.2010, p. 53.

Acțiune introdusă la 30 august 2010 — Cantisani/Comisia

(Cauza F-71/10)

(2010/C 317/87)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Nicola Cantisani (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: S. de Lannoy, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei pârâtei de respingere a cererii de asistență formulată de reclamant în legătură cu o faptă de hărțuire morală și a cererii de reparare a prejudiciului suferit

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei directorului Direcției Generale Personal și Administrație din cadrul Comisiei din 9 octombrie 2009 [ADMIN.B2/JJ/jm 0(09)], prin care administrația a apreciat că nu este necesar să se dea curs cererii de asistență introdusă de reclamant la Comisie la 29 ianuarie 2009;
- acordarea de despăgubiri în favoarea reclamantului pentru acoperirea prejudiciului material și moral suferit ca urmare a actelor de hărțuire;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 2 septembrie 2010 — da Silva Tenreiro/Comisia

(Cauza F-72/10)

(2010/C 317/88)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Mario Paulo da Silva Tenreiro (Kraainem, Belgia) (reprezențanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, anularea deciziei de respingere a candidaturii reclamantului pentru ocuparea postului de director al Direcției E „Justiție” din cadrul DG Justiție, Libertate și Securitate, precum și a deciziei de numire a noului director. Pe de altă parte, anularea deciziei de încheiere a procedurii de ocupare a postului de director al Direcției F „Securitate” din cadrul DG JLS, precum și a deciziei de numire a noului director

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei de respingere a candidaturii reclamantului pentru ocuparea postului de director al Direcției E „Justiție” din cadrul DG Justiție, Libertate și Securitate, precum și a deciziei de numire a noului director;
- anularea deciziei de încheiere a procedurii de ocupare a postului de director al Direcției F „Securitate” din cadrul DG JLS, precum și a deciziei de numire a noului director;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 24 septembrie 2010 — Dubus/Parlament

(Cauza F-86/10)

(2010/C 317/89)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Charles Dubus (Tervuren, Belgia) (reprezențanți: E. Boigelot și S. Woog, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei pârâtului de a nu înscrie reclamantul pe lista funcționarilor promovați de la gradul AST3 la gradul AST4 în cadrul exercițiului de promovare 2009

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Parlamentului de a nu înscrie reclamantul pe lista funcționarilor promovați de la gradul AST3 la gradul AST4 în cadrul exercițiului de promovare 2009;
- ca urmare a acestei anulări, efectuarea unei noi analize comparative a meritelor reclamantului și a celor ale altor candidați în cadrul exercițiului de promovare 2009, promovarea reclamantului la gradul AST4 cu efect retroactiv de la 1 ianuarie 2009, precum și obligarea la plata în favoarea reclamantului a dobânzii aferente remunerațiilor neplătite, la nivelul stabilit de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare, aplicabil începând cu 1 ianuarie 2009, majorat cu două puncte;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2010 — Van Asbroeck/Comisia**(Cauza F-88/10)**

(2010/C 317/90)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Marc Van Asbroeck (Dilbeek, Belgia) (reprezentanți: S. Rodrigues, A. Blot și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei pârâtei de respingere a cererii reclamantului prin care se solicită anularea în parte a Deciziei Comisiei din 22 octombrie 2008 privind instituirea unei indemnizații compensatorii în beneficiul funcționarilor cărora le-a fost schimbată categoria înainte de 1 mai 2004, reîncadrarea sa, cu efect retroactiv de la 1 mai 2004, în gradul D*4/8 și reconstituirea carierei sale în conformitate cu promovările, ajustările anuale și avansările în treaptă la care era îndreptățit începând cu data respectivă

Concluziile reclamantului

- Invitarea pârâtei să își exprime în mod explicit poziția în ceea ce privește tabelul pe care reclamantul l-a întocmit pentru a compara evoluția salariului său efectiv și cea a salariului care i s-ar fi convenit dacă nu i-ar fi fost schimbată categoria înainte de 1 mai 2004;
- anularea deciziei Comisiei de respingere a cererii prin care se solicită anularea tezei a treia a alineatului (3) al articolului 1 din Decizia Comisiei din 22 octombrie 2008 privind instituirea unei indemnizații compensatorii în beneficiul funcționarilor cărora le-a fost schimbată categoria înainte de 1 mai 2004, reîncadrarea sa, cu efect retroactiv de la 1 mai 2004, în gradul D*4/8 și reconstituirea carierei sale în conformitate cu promovările, ajustările anuale și avansările în treaptă care

la care era îndreptățit începând cu data respectivă și, dacă este necesar, anularea deciziei de respingere a reclamației;

- obligarea pârâtei la plata unei sume stabilite în mod provizoriu la 13 218,24 euro, cu titlu de reparație a prejudiciului financiar, ce trebuie majorată cu dobânzile de întârziere la rata legală a dobânzii de la data hotărârii ce urmează a fi pronunțată;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 16 septembrie 2010 — Block și alții și Knaul și alții/Comisia**(Cauzele conexe F-8/05 și F-10/05) ⁽¹⁾**

(2010/C 317/91)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzelor.

⁽¹⁾ JO C 115, 14.5.2005, p. 33 și 36.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 16 septembrie 2010 — Avendano și alții/Comisia**(Cauza F-45/06) ⁽¹⁾**

(2010/C 317/92)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 143, 17.6.2006, p. 39.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 16 septembrie 2010 — Baele și alții/Comisia**(Cauza F-70/06) ⁽¹⁾**

(2010/C 317/93)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 190, 12.8.2006, p. 36.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 16 septembrie
2010 — Blank și alții/Comisia****(Cauza F-103/06) ⁽¹⁾**

(2010/C 317/94)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 261, 28.10.2006, p. 35.**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 16 septembrie
2010 — Ernotte/Comisia****(Cauza F-90/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 317/95)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei ca urmare a soluționării amiabile.

⁽¹⁾ JO C 11, 16.1.2010, p. 41.

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

